

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · període intermedi · sèrie D · número 4

Diputació Permanent

Sessió 4, dimarts 11 d'agost de 2020

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença del conseller d'Educació per a informar sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat 355-00199/12	3
Compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies per a informar sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat 355-00198/12	9

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la Diputació Permanent.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 4

La sessió s'obre a les deu del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels membres de la Mesa de la Diputació Permanent Josep Costa i Rosselló, vicepresident primer; Joan García González, vicepresident segon; Gemma Geis i Carreras, secretària primera, i David Pérez Ibáñez, secretari segon. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat major.

Hi són presents els diputats Ignacio Martín Blanco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Albert Batet i Canadell, Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Lluís Guinó i Subirós i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Najat Driouech Ben Moussa i Mònica Palacín París, pel G. P. Republicà; Esther Niubó Cidoncha i Alícia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Concepción Abellán Carretero, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Maria Sirvent Escrig, pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya

Assisteixen a aquesta sessió el conseller d'Educació, Josep Bargalló Valls, i el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir El Homrani Lesfar.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies davant la Diputació Permanent per a informar sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat (tram. 355-00198/12). Diputació Permanent. Sessió informativa.

2. Compareixença del conseller d'Educació davant la Diputació Permanent per a informar sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat (tram. 355-00199/12). Diputació Permanent. Sessió informativa.

El president

Bon dia, diputats, diputades. Vagin seient, si us plau. Bé, s'obre la sessió.

Compareixença del conseller d'Educació per a informar sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat

355-00199/12

D'acord amb l'article 173 del Reglament, i atès l'acord previ entre els grups i subgrups parlamentaris, substanciarem el debat conjunt del primer i el segon punts de l'ordre del dia previstos a la convocatòria amb les sollicituds de compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies i del conseller d'Educació davant de la Diputació Permanent. *(Veus de fons.)* Sí, per què em demana la paraula, senyora Geis?

Gemma Geis i Carreras

Sí. Bon dia, president. Voldríem demanar, tal com es va fer la setmana passada, quan acabin les compareixences dels consellers, Mesa de la Diputació Permanent per tal de tractar l'escrit que hem presentat com a Junts per Catalunya, que fa referència al Ple de la setmana passada. I el fonament de la petició d'aquesta mesa de la Diputació Permanent també té la mateixa coherència que l'escrit que la setmana passada es va tractar a la Mesa de la Diputació de l'escrit que havia entrat el partit de Ciutadans.

El president

Bé, en tot cas, com sap, no és una qüestió de la Diputació Permanent que s'hagi de debatre aquí. Queda apuntat. Molt bé, gràcies.

Seguim. Tenen la paraula, per aquest ordre, crec, primer el conseller d'Educació, el senyor Josep Bargalló, i posteriorment el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, el senyor Chakir El Homrani. I, després, els grups i subgrups parlamentaris tindran un torn d'intervenció de deu minuts per als grups i cinc per als subgrups. I després hi haurà les rèpliques dels consellers.

Per tant, conseller Bargalló, quan vulgui.

El conseller d'Educació (Josep Bargalló Valls)

Gràcies, president. Diputats, diputades, jo volia començar amb una obvietat, però que em sembla necessària, que és explicar què són les beques menjador. Dic que és una obvietat, perquè els senyors i les senyores diputades saben perfectament què és una beca menjador, però dic que em sembla necessària, perquè en aquestes darreres setmanes he escoltat declaracions o he llegit tuits que indicaven..., que es situaven en el debat fora del que és una beca menjador i, per tant, em sembla bo deixar-ho clar d'entrada.

Les beques menjador són ajuts econòmics, gestionats pels consells comarcals i el Consorci d'Educació de Barcelona, que es concedeixen mitjançant una convocatòria pública que té uns determinats registres, que se situa en una normativa i una legislació concreta, que és de caràcter anual i que va dirigida a alumnes d'entre P3 i quart d'ESO, que són alumnes que necessàriament han de ser usuaris del menjador escolar i que han de complir els requisits fixats en cada convocatòria, que tenen a veure primer amb això, que siguin usuaris del menjador, i, segon, que els ingressos familiars de la família de l'alumne estiguin per sota dels llindars establerts de pobresa que són, a més, fixats per aquest Parlament; ajuts que poden cobrir totalment el preu del menú o poden cobrir-lo parcialment.

Per tant, d'entrada vull remarcar que l'ajut de menjador està vinculat directament a la utilització del servei de menjador escolar durant el curs escolar. Està vinculat a la utilització del servei de menjador durant el curs. Això significa que el dret a l'ajut no es genera perquè l'infant pertany a una família amb uns ingressos concrets, sinó que es genera perquè l'infant és usuari habitual del menjador. Això significa que els infants de famílies amb ingressos per sota d'aquest llindar que estan escolaritzats en centres que no tenen menjador no reben aquests ajuts. O això significa que els alumnes que ja tenen menjador gratuït tampoc tenen aquest ajut. És a dir, si volen que els posi un exemple, els alumnes que van a un centre escolar de manera obligatòria fora del seu municipi tenen menjador gratuït. Per tant, no tenen beca. Per tant, no tenen beca. O significa que el nombre d'alumnes amb ajut de menjador a primer d'ESO és vuit vegades inferior a sisè de primària. Per què? Perquè a la majoria d'instituts no hi ha menjador i, per tant, els alumnes d'ESO, en la seva majoria, no són usuaris de menjador. Per tant, no tenen beca.

Si parlem, per tant, de les beques menjador com l'eina per lluitar contra la pobresa infantil, ens enganyem, perquè les beques menjador deixen fora una bona part de nois i noies que estan en situació de pobresa infantil. Xifres a la mà, tenen beca menjador uns 140.000 nois i noies, i els càlculs de les entitats i de les institucions és que en pobresa infantil està en 280.000 nois i noies, més o menys, i, per tant, les beques arriben a la meitat d'aquesta població.

Primera cosa que volia deixar clara: les beques menjador no són l'eina per assegurar, per garantir l'alimentació dels infants en situació de pobresa infantil perquè per elles mateixes les beques menjador necessàriament no arriben a tots els alumnes en aquestes circumstàncies, sigui perquè ja tenen el menjador gratuït, sigui perquè van a una escola o a un institut que no té menjador, sigui perquè la família no utilitza durant el curs el menjador, que també es dona el cas.

Segona cosa: quin és l'origen i el fonament legal pel qual el departament va emetre targetes moneder per mantenir les beques menjador, mentre hi havia confinament i el curs escolar estava encara en exercici? El 14 de març de 2020 es va declarar l'es-

tat d'alarma com a mesura per lluitar contra la pandèmia mitjançant el Reial Decret llei 7/2020. L'article 8 d'aquesta norma, que té rang de llei, disposa –i aquí és una clau, també, del que estem debatent– que les famílies dels nens i nenes beneficiaris d'una beca o ajuda de menjador durant el curs escolar que es trobin afectats pel tancament de centres educatius, tots, tindran dret a ajudes econòmiques o a la prestació directa de distribució d'aliments. Això diu el decret.

Això ens ho vam plantejar, la distribució d'aliments. Va ser el primer que ens vam plantejar. Vam contactar amb menjadors socials, però que anaven tancant i, per tant, no els podíem utilitzar. Vam contactar també amb la Creu Roja i amb altres institucions per si podíem repartir menjar, però estaven, aquestes institucions, abocades a altres feines que eren més urgents o no podien garantir la distribució del menjar a totes les famílies de tot el territori. Perquè és evident que la millor resposta a un menjador tancat és dur el menjar a les famílies, però en la situació d'estat d'alarma això ens va resultar impossible. Diu també l'article 8 que aquesta mesura es mantindrà mentre romanguin clausurats els centres educatius –es mantindrà mentre romanguin clausurats els centres educatius. I, en tercer lloc –que això és una clau important–, diu aquest article que la gestió d'aquestes mesures es durà a terme per part dels serveis socials d'atenció primària –es durà a terme per part dels serveis socials d'atenció primària–, en coordinació amb els centres escolars i les respectives conselleries d'Educació i de serveis socials de les comunitats autònomes, Ceuta i Melilla.

Aquest era el context normatiu. Per tant, havíem de prendre una decisió. Primera decisió que vam prendre: no fer pivotar –potser ens vam equivocar, eh?, però la vam prendre– la solució en els serveis socials d'atenció primària, cosa que ens permetia el reial decret de l'Estat, sinó assumir-la nosaltres com a Departament d'Educació, la primera decisió, cosa que amb el decret llei de l'Estat a la mà haguéssim pogut dir: «No, no. Serveis socials d'atenció primària, nosaltres ja els ajudarem.» No, no, la decisió primera va ser: ens en fem responsables nosaltres, ho pilotem nosaltres.

Segona decisió que vam prendre: com que no podem fer arribar el menjar, hem de trobar una solució perquè les famílies puguin adquirir menjar. La solució que vam trobar va ser les targetes moneder. En vam buscar diverses, també. Vostès saben que alguna comunitat autònoma va fer allò de repartir pizzes. Nosaltres vam creure que si no podíem fer arribar el menjar, havíem de fer arribar diners perquè les famílies adquirissin menjar. La solució més ràpida i més efectiva que vam trobar van ser les targetes moneder. La més efectiva i la més ràpida que vam trobar. És la millor solució en temps de confinament total. No és la solució que agafarem l'any vinent si hi ha confinaments parcials perquè hi ha millors solucions, si hi ha confinaments parcials, que les targetes moneder. Les targetes moneder tenen problemes com, per exemple, la seva pèrdua –com, per exemple, la seva pèrdua. Aleshores, vam emetre targetes moneder per als 142.000 ajuts individuals de menjador que havíem concedit durant el curs 2019-2020.

Vam prendre una tercera decisió. Les carregàvem amb el 100 per cent de l'ajut per a tots o carregàvem el 100 per cent de l'ajut als que tenien el 100 per cent o el 50 als que tenien el 50 per cent? I vam decidir carregar el 100 per cent de l'ajut a tots, cosa que era... És a dir, primer pas que vam fer més enllà del reial decret: assumir nosaltres el pilotatge. Segon pas que vam fer més enllà del decret: assumir que fos el 100 per cent per a tothom. Segon pas que vam fer més enllà del decret: assumir que fos el 100 per cent per a tothom. Tercer pas que vam fer més enllà del decret: carregar-les mentre durés el curs escolar. I això tenia una conseqüència, que era: els dies de vacances de Setmana Santa també, quan normativa en mà, aquells dies no calia que ho carreguéssim, perquè eren dies no lectius. Per tant, vam carregar les targetes menjador del 12 de març al 19 de juny, que acabava el curs escolar, amb un import de 40 milions d'euros.

Aquestes decisions que vam prendre nosaltres no les van prendre totes les comunitats autònomes de la mateixa manera. Ja sé que no tenim per què comparar-nos,

però com que aquestes comunitats autònomes són governades per alguns dels partits que han demanat aquesta compareixença, jo crec que és bo veure què van fer.

Nosaltres: 100 per cent, pilotant-ho nosaltres. Comunitat autònoma de Madrid: va concedir ajuts a 11.500 alumnes i en va deixar fora 80.000, dels que tenen beca menjador. Nosaltres vam emetre targetes per a tots 140.000 que tenen beques menjador. Comunitat de Madrid: va fer ajuts per a 11.500 alumnes i en va deixar fora 80.000. Amb el decret llei a la mà ho podia fer, eh? Cantàbria: només ha mantingut els ajuts als alumnes amb una beca del 75 per cent o superior. Si nosaltres haguéssim fet això, en lloc de 140.000, n'haguéssim fet 18.000, de targetes moneder. En lloc de 140.000, n'hauríem fet 18.000 i haguéssim deixat la resta d'alumnes sense. Comunitat autònoma de Canàries: ajuts només per als alumnes amb beca del 100 per cent. Generalitat Valenciana: ajuts només per als alumnes amb el 100 per cent. No ho han rebut 80.000 alumnes que no tenen 100 per cent. Aquests altres 80.000 alumnes ho han rebut a través dels ajuntaments. Generalitat Valenciana: el Govern assumeix el 100 per cent, els ajuntaments assumeixen els que no arriben al 100 per cent. Andalusia: amb més alumnes que Catalunya, ha repartit només ajuts per a 31.000 alumnes.

Som la comunitat autònoma que ha fet des de l'autoritat educativa ajuts per a tots els alumnes, tinguessin o no tinguessin el 100 per cent. Som la comunitat autònoma que no ha carregat damunt els ajuntaments l'assumpció de les beques menjador que no són del 100 per cent. Si nosaltres haguéssim només fet –com la majoria de comunitats autònomes– l'assumpció del 100 per cent, haguéssim fet només 18.000 targetes. Haguéssim tingut un estalvi econòmic d'uns 30 milions d'euros. Fent el 100 per cent, i fent també els dies de Setmana Santa, hem tingut un dèficit del voltant de 3 milions, 4 milions d'euros. Però no era una decisió econòmica, era una decisió social.

Per tant, com a autoritat educativa, com a Govern de la Generalitat, en les beques menjador durant el curs escolar mentre hi havia el confinament hem anat més enllà que ningú: ho hem assumit totalment, cosa que no ha fet ningú. Per què les beques menjador no es poden continuar donant fora del curs escolar? Perquè la normativa és molt clara, perquè jurídicament no és possible, perquè cometriem una illegalitat, si ho féssim. El reial decret d'estat d'alarma ho deia molt clar: «mentre duri el curs escolar». Ho deia claríssim. Però és que la beca menjador està jurídicament lligada a l'existència del servei de menjador. No hi ha curs escolar, no hi ha servei de menjador, no hi ha la possibilitat de fer beca menjador jurídicament, normativament.

Però és que, a més a més, si l'ajut alimentari d'estiu es vinculés exclusivament a la beca menjador, deixaria fora aquells alumnes, aquells nois i noies que són alumnes de centres que no tenen menjador; deixaria fora aquells nois i noies que són alumnes de centres de menjador gratuït; deixaria fora aquells nois i noies les famílies dels quals no fan servir el servei de menjador. Això ho ha dit clarament el Síndic de Greuges en el seu informe sobre aquest tema. Ho ha dit clarament, el Síndic de Greuges en el seu informe sobre aquest tema perquè és evident –perquè és evident.

La utilització de la beca menjador com a paràmetre per garantir la seguretat alimentària dels nois i noies en època no escolar és una mesura injusta socialment. És una mesura no equitativa. La beca menjador, eh?, com a mesura per garantir és injusta perquè deixa gairebé la meitat fora i no és equitativa perquè deixa gairebé la meitat fora.

Aleshores, per què vam ordenar que les targetes menjador deixessin d'estar operatives el 31 de juliol? Primer, perquè nosaltres vam emetre més de 140.000 targetes i vam emetre més de 140.000 targetes perquè quan les vam lliurar als consells comarcals i al Consorci d'Educació de Barcelona érem conscients que era probable que alguna targeta es perdés; érem conscients –i així ho vam fer saber– que si algun consell comarcal tenia localitzats aquells alumnes que si tinguessin menjador no gratuït tindrien beca, també els facilitessin la targeta moneder; els vam dir als consells comarcals que si tenien als seus serveis socials localitzats aquells alumnes que si anessin a una escola sense menjador gratuït tindrien beca, també els facilitessin la

targeta, i, per altra banda, hi havia targetes que s'havien lliurat que no s'havien utilitzat i hi havia targetes que no s'havien lliurat perquè en vam emetre més i les vam lliurar als consells comarcals per a aquestes característiques.

Clar, calia ordenar això, perquè té un cost, però és que, a més a més, quan vam fer la darrera recàrrega, que va ser a finals de maig, ja vam fer saber que aquesta era la darrera recàrrega als consells comarcals i, per tant, que hi havia un temps limitat d'utilització. Aquest temps limitat d'utilització, per saber a més a més també quines són les famílies que no l'han fet servir, necessitava una data i ens va semblar que el 31 de juliol, després de gairebé dos mesos de la darrera recàrrega, després d'haver avisat insistentment els consells comarcals, els serveis socials i les famílies que hi havia aquesta limitació, era temps suficient per tancar-les, mirar de recuperar aquells diners no utilitzats i, a més a més, quan ja s'havia decidit que les targetes moneder no serien l'eina que es faria servir a l'estiu per garantir la seguretat alimentària. En tot cas, si hagués estat l'eina que s'hagués fet servir a l'estiu per garantir la seguretat alimentària, no ens hagués costat res continuar-les tenint actives.

Bé, per altra banda, tenim en aquest moment 8.050 targetes de les gairebé 150.000 emeses –gairebé 150.000 emeses–, de les 142.000 més aquestes 8.000 que vam emetre de més, perquè els consells comarcals poguessin trobar altres beneficiaris, 8.000 targetes que no van ser distribuïdes, per tant, es van distribuir gairebé les 142.000 –gairebé– a famílies que no van ser localitzades, famílies que no tenien l'adreça que constava i, en algun cas, algun consell comarcal sí que va localitzar alumnes que tindrien dret a beca menjador si tinguessin menjador no gratuït. I el saldo no utilitzat és de... L'estem repassant en aquests moments, però és el saldo que fa referència a aquestes targetes i a les no utilitzades de les lliurades, que són unes dades que al seu complet no tenim. Totes les targetes emeses han tingut saldo, en aquest període. Aquelles que anàvem comprovant que no es feien servir, les continuàvem recarregant perquè en algun cas s'han fet servir al final i en algun cas no s'han fet servir en cap moment.

Vull resumir el que he dit i, en tot cas, què farem el curs vinent, perquè em sembla més important què farem el curs vinent que el que ja hem fet. Però el que ja hem fet ha arribat a on havia d'arribar i ha complert les expectatives que havia de tenir.

És a dir, les beques menjador només tenen lògica mentre existeix el curs escolar i només tenen lògica en aquells centres que hi ha menjador i en aquells centres que el menjador no és gratuït. És aquesta, la lògica de les beques menjador: mentre hi ha el curs escolar, en els centres que tenen menjador i en els centres que tenen menjador que no és gratuït. Per tant, no és universal.

L'Estat, mitjançant el reial decret d'obligat compliment, situava la decisió de continuar garantint l'alimentació dels alumnes amb beques menjador en els serveis socials de proximitat, en col·laboració amb el departament, i a Catalunya vam decidir que el departament n'assumia la responsabilitat, també pressupostària, o bàsicament pressupostària. La majoria de comunitats autònomes van decidir no atendre el 100 per cent de l'alumnat amb beca, sinó només els que tenien beca total. Nosaltres vam decidir atendre el 100 per cent de l'alumnat amb beca i no distingir entre els que tenen beca total i tenen beca parcial. Per tant, vam anar més enllà pressupostàriament i en atenció que al que ens obligava el reial decret i que al que va fer la majoria, però continuem estant convençuts que ho vam fer bé, que era el nostre deure arribar a tothom, que era la nostra obligació arribar a tothom.

Problemes de les targetes moneder. Bé, ja ho he dit: el principal problema de les targetes moneder és que és un instrument que es pot perdre, que es pot fer malbé, que es pot no utilitzar correctament, en algun cas. He de dir que en la gran majoria de casos s'ha utilitzat correctament, en la gran majoria. Hi ha hagut casos singulars en que no, però és un instrument que es pot no utilitzar correctament.

Per tant, què farà el departament amb les beques menjador en el cas que algun centre hagi de tancar per la pandèmia a partir del 14 de setembre? Si algun centre

ha de tancar per pandèmia a partir del 12 de setembre, o ni cal que sigui un centre, si un grup estable d'alumnat –un grup estable d'alumnat– de vint-i-cinc alumnes ha de situar-se en quarantena a casa seva a partir del 14 setembre, nosaltres –ja n'hem parlat, n'hem parlat amb les empreses del sector, les entitats del sector, les AMPAs encarregades– considerem que el tancament d'un centre perquè l'alumnat està en quarantena no ha de comportar el tancament del menjador –no ha de comportar el tancament del menjador– o de la cuina.

Per tant, nosaltres prioritzarem fer el menjar i repartir-lo a les famílies –prioritzarem fer el menjar i repartir-lo a les famílies. Només tornariem a una solució tipus targetes moneder si això no es pogués fer, però fins i tot en aquelles escoles que no tenen cuina ja hem parlat amb qui és responsable del menjador perquè aquella solució que tenen –que sol ser línia freda, càtering, menjar cuinat d'una altra escola portat allí– es continués fent. Perquè nosaltres prioritzarem dur el menjar a les famílies, cosa que es pot fer fàcilment si no hi ha un confinament total –si no hi ha un confinament total. Només en el cas de confinament total i global hauríem de tornar a una solució com les targetes moneder. Però com que no és previsible aquest tipus de confinament, sinó que el que és previsible són aïllaments, quarantenes i mesures restrictives, nosaltres prioritzarem dur el menjar a les famílies o que les famílies puguin anar al centre a recollir el menjar –o que les famílies puguin anar al centre a recollir el menjar.

I vull dir-los una altra dada final, un parell de dades finals. De la mateixa manera que hem estat gairebé els únics que hem fet el 100 per cent, que hem volgut arribar a tothom, també hem estat, almenys a hores d'ara, gairebé els únics que hem establert línies d'ajut a les AMPAs que gestionen menjadors per les pèrdues que han tingut i que ja hem fet públiques les línies d'ajut i ja hem obert les línies d'ajut. Ho recordo: indemnitzacions per valor de 23,2 milions d'euros a les AMPAs i a les empreses contractades per les AMPAs i de 5,9 milions d'euros per a les empreses que tenen contractes amb el departament o els consells comarcals. En total, 29,1 milions d'euros d'indemnitzacions a les pèrdues d'aquestes empreses que gestionen menjadors escolars.

I, finalment, el Departament d'Educació vostès saben que té pressupostat per al curs 20-21 un augment notable de partida pressupostària per a les beques menjador; un augment notable per la voluntat del departament d'augmentar els llandars mínims i també per la previsió de més sol·licituds de beques menjador i també –també–, ho saben vostès, per la voluntat del departament de reobrir cantines en instituts, que la reobertura de cantines en instituts que enguany començarà comporta un augment d'alumnes amb el dret. Perquè, com els he dit al començament, el dret a la beca només s'entén a partir de l'existència del menjador. La reobertura de cantines i cuines en instituts augmenta l'univers d'alumnes amb dret. I aquesta era una voluntat que tenia el departament, que està en els pressupostos del 2020 i que continuem tirant endavant tot i les dificultats.

Aquesta era l'explicació que volia donar-los pel que fa a les targetes moneder, a les beques menjador en el darrer trimestre del curs 19-20, a la utilitat de la beca menjador com a mesura per garantir la seguretat alimentària de l'alumne més vulnerable i a les opcions per garantir la beca en el moment de tancament de centres.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, conseller.

Compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies per a informar sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat

355-00198/12

És el torn ara del conseller d'Afers Socials, Treball i Famílies, el senyor Chakir El Homrani.

El conseller d'Afers Socials, Treball i Famílies (Chakir El Homrani Lesfar)

Gràcies, president. Diputades, diputats, aquesta és una bona ocasió, quan parlem d'una cosa tan bàsica com l'alimentació dels infants més vulnerables, per recordar que aquesta crisi no ha afectat per igual a tothom. Crec que és important recordar-ho i crec que encara que sembli bastant de Perogrullo, val la pena situar el seu impacte en les situacions de les famílies més vulnerables, que han viscut el confinament en unes condicions difícils, i l'efecte que pot tenir en el seu futur no ha sigut el mateix.

Les repercussions en la gent gran que viu sola i té menys recursos no han sigut les mateixes que en tota la població; per a les persones que pateixen bretxa digital; pel risc de les persones sense llar; per les dificultats afegides entre aquelles persones que viuen amb el mínim per passar el mes i que necessiten ajudes i prestacions; per a aquells que han de tirar de l'economia informal; pels efectes de l'atur –i les darreres dades indiquen l'afectació–, especialment dels sectors socials més desfavorits, que tenen contractes menys segurs i suspenen els seus contractes temporals; pels efectes de la precarietat laboral –recordem-ho, les reformes laborals del 2010 i del 2012 encara són vigents i la seva afectació entorn de les condicions de treball i les condicions dels treballadors i treballadores encara són vigents–; per les perspectives d'una profunda recessió, amb la consegüent destrucció de teixit productiu i efectes dramàtics sobretot en el treball autònom; per la major exposició al risc de contagi dels sectors que fan feines essencials però que moltes vegades han estat invisibilitzats: caixers i caixeres, reposadors i reposadores de supermercats, treballadores de les cures, treballadors i treballadores d'empreses de logística i de transport; per les dificultats d'aplicar el teletreball en determinades ocupacions, que són aquelles que són de serveis essencials i que habitualment tenen les condicions laborals més dolentes; per les condicions de vida dels sectors més desfavorits, on les mesures de quarantena i de confinament no es viuen igual que en altres sectors; per l'increment de situacions de tensió i d'agressions masclistes –moltes dones han viscut el confinament d'una altra manera, perquè havien de conviure amb el seu agressor–; per les situacions d'incertesa de qui té el perill de perdre l'habitatge: tot i que es van suspendre els desnonaments, ara les persones que no arriben a final de mes tornen a patir el risc de perdre la seva llar.

Crec que encara que sigui un recordatori, que estic segur que tots i totes aquí compartim, va bé fer-hi aquesta mirada. A partir d'aquí, a mi el que em pertoca explicar és quines mesures hem fet des del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies entorn d'aquestes situacions de les famílies més desfavorides, fer una especial incidència en les mesures entorn d'infància i, després, de quina manera, en aquestes mesures entorn d'infància cobrim, a partir de la lògica del sistema català de serveis socials de què ens hem dotat i dels àmbits competencials de totes i de tots, com ho cobrim en el marc de l'estiu.

I va molt més enllà –ho explicava ara mateix el conseller Bargalló–, va molt més enllà de les beques menjador escolars, té una altra dimensió –té una altra dimensió. Ens hem de poder complementar, està claríssim. Però crec que seria una errada –i l'explicació del conseller Bargalló crec que ha sigut molt clara–, seria una errada fer-li una mirada únicament entorn de beques menjador escolars.

Des del departament que em pertoca coordinar hem actuat amb plena consciència d'aquesta situació de les persones més desfavorides i que han patit de forma molt més crua les conseqüències d'aquesta crisi que hem viscut i que continuem vi-

vint. Així, a través de les accions que hem anat duent a terme, el que hem volgut és donar cobertura a les famílies en àmbits molt diversos: hem actuat des de diferents prismes per assegurar que arribàvem a tothom, que podíem ajudar tothom que ho necessitava. És per això que la resposta del departament ha anat, com els deia, bastant més enllà de la lògica de targetes moneder, que també hem utilitzat des del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, però hem volgut respondre a aquestes situacions de necessitats de les famílies des de l'ajuda a la qual vam destinar 20 milions d'euros com a ajuda d'urgència per a persones treballadores afectades econòmicament per la Covid-19, i que no haguessin pogut cobrar la prestació de l'atur en el seu moment –encara continuen havent-hi trenta mil famílies aquí a Catalunya que no han cobrat un dret que tenen, la prestació d'atur–, aquesta ajuda que era de dos-cents euros i a la qual vam destinar 20 milions d'euros. I que si hi ha una dada que explica l'oportunitat, la necessitat d'aquesta ajuda va ser que en catorze dies vam assolir les cent mil sol·licituds que teníem plantejades –en catorze dies. Crec que mai hi havia hagut una prestació, com a mínim de l'àmbit de la Generalitat, que en catorze dies arribés a cent mil famílies.

També ajudes més específiques entorn de les necessitats que hi havia en l'àmbit dels treballadors i treballadores autònoms i autònoms que també afectava les seves famílies: 7,5 milions d'euros per a aquestes ajudes.

També com hem garantit la tramitació dels casos més urgents de la renda garantida de ciutadania durant l'estat d'alarma. I crec que hi ha una dada que mostra aquesta realitat, que és que durant l'estat d'alarma no van baixar, ni molt menys, les prestacions que es van donar noves de renda garantida, sinó que fins i tot es van incrementar, amb totes les administracions paralitzades i treballant en el que pertocava, que era la crisi sanitària. Però, proporcionalment, aquells mesos hi van haver més ingressos a la renda garantida que els anteriors mesos. Crec que és un bon exemple.

Des d'aspectes més específics com l'ajuda de 3,5 milions d'euros per a famílies per fer econòmicament més accessibles les activitats del lleure educatiu a Catalunya, triplicant el que destinàvem a ajudes a famílies per assegurar el dret al lleure educatiu d'estiu, fins a altres aspectes molt més detallats, però sempre –després entraré en els àmbits més específics d'infància, però crec que és important–, sempre, amb una voluntat molt clara de treballar conjuntament, de forma coordinada, de forma corresponsable amb les administracions locals i amb el teixit associatiu d'aquest país. Crec que és important situar-ho, perquè quan parlem del sistema català de serveis socials, parlem d'un treball que, si m'ho permeten, es fa des d'un triangle on tens per un costat l'Administració de la Generalitat, tens per un altre costat les administracions locals, tens per un altre costat el teixit associatiu, que és molt potent, el tercer sector social, i en el mig tens les persones, les famílies més vulnerables.

I en aquest sentit, des de l'agilització dels pagaments de la convocatòria de l'IRPF, per un total de 31 milions i mig, fins a la suspensió de la tramitació dels expedients de concessió de subvencions i activitats per permetre modificar i adaptar a la situació generada per la Covid-19 per part de les entitats en la línia de la convocatòria ordinària del departament, fins a un fet el qual únicament Catalunya pot explicar i pot dir-ho de forma molt orgullosa: el garantir a les entitats proveïdores de serveis socials el pagament del cent per cent dels imports tot i que els serveis s'haguessin tancat, i cosa que també ens va anar bé, mobilitzar els professionals per a altres serveis que els necessitessin. Per aquesta via vam poder mobilitzar més de 2.600 professionals en un moment en què mancaven professionals en alguns dels àmbits del sistema de serveis socials català.

Però també amb el món local, i especialment mitjançant l'eina que tenim de col·laboració, de coordinació amb el món local, que és el contracte programa de serveis socials, que ha estat una de les prioritats durant aquests mesos. Hem impulsat cinc addendes noves. Si m'ho permeten, posteriorment em centraré en l'addenda que crec

que els interessa, que és l'addenda de les ajudes d'urgència social per a les famílies amb infants vulnerables que no poden garantir el seu dret d'alimentació. Però crec que és important situar-ho, perquè al final el que tenim és un sistema que es fonamenta en aquest contracte programa i que el que exerceix és aquesta voluntat de col·laboració i coordinació amb els ens locals.

Podríem discutir si ara mateix aquesta coordinació i col·laboració es dona des de tots els àmbits de les administracions. Crec que no seria honest no situar que en aquest moment una de les grans reclamacions de tots els ens locals del nostre país, però també de més enllà del nostre país, a l'Estat, era poder utilitzar els seus romanents. I crec que tots i totes som conscients que la solució plantejada no és la solució que demanaven tots els ens locals, siguin del color polític que siguin, i això també hauria de fer reflexionar si és la manera col·laborativa, amb cooperació i corresponsabilitat de treball amb els ens locals, bàsicament per fer un reconeixement als ens locals, perquè sempre toca als ens locals ser la primera trinxera, especialment en situacions de dificultat social. I crec que la solució que ha plantejat el Govern de l'Estat entorn dels romanents que tenen els ens locals no és una bona solució i, crec que més enllà del color polític, tothom que té responsabilitat en el món local està donant aquesta resposta majoritàriament. Algú s'hauria de plantejar si és la manera de treballar-ho.

Ara em voldria centrar una miqueta en tot el que són les accions per protegir la infància en un moment molt complex, molt dur. Vam treballar conjuntament amb el Departament d'Educació. El conseller Bargalló ha explicat bé l'històric, no el corregiré ni hi aprofundiré, però crec que és important situar que vam treballar conjuntament a l'hora de cercar, en un moment en el que estàvem en confinament total de quina manera podíem fer arribar drets que estaven vinculats a les famílies i, el més important, als infants vinculats dels dos departaments. I vam trobar una solució conjunta: pel Departament d'Educació, per la via de donar resposta a les beques menjador escolars; pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, de donar resposta a totes les beques de centres oberts, de SIS que estaven tancats, que habitualment no s'hi dona dinar, però sí que pot haver-hi..., hi ha molts casos on hi ha berenar i fins i tot pot haver-hi vinculats alguns sopars.

Vam trobar aquesta solució perquè vam considerar que era una bona solució en aquell moment, pel context que es donava; una solució que també tenia una gran virtut: no estigmatitza; una solució que ens permetia assegurar el dret en un moment de confinament total. Aquesta solució que va permetre al Departament d'Educació poder donar resposta a totes les necessitats dels infants que en aquell moment eren beneficiaris de beques escolars, a nosaltres ens va servir per donar 11.600 noves targetes per un valor de més de 2 milions d'euros per a tots els infants –berenars, sopars– que estan en el sistema de serveis d'intervenció socioeducativa o en els centres oberts, que són uns recursos diürns fora de l'horari escolar per a infants i adolescents fins a disset anys que per motius sociofamiliars o laborals resten moltes hores sense la supervisió i el suport d'un adult o es troben en risc d'exclusió social.

Altres aspectes que hem anat fent en relació amb l'àmbit de la infància: accions per assegurar que els infants i adolescents que han tingut els pares hospitalitzats o aïllats pel coronavirus tinguessin una atenció adequada. Per això, es va garantir per als menors de tres anys una família d'acollida, prèviament acreditada per l'Institut Català de l'Acolliment i Adopcions, amb una voluntat de proporcionar als nadons i a la petita infància un entorn familiar acollidor per aquells moments en els que els seus pares i mares, els seus cuidadors no se'n poguessin fer càrrec per la situació de la malaltia i no tinguessin una família extensa que pogués fer-se'n càrrec. Per als casos de nens entre sis i divuit anys, se'ls va acompanyar en un espai als albergs de la Generalitat, el Xanascot.

Mesures també com crear una prestació per a l'acolliment d'infants separats del seu nucli familiar a causa de la Covid, és a dir, hi havia l'acolliment, però també la prestació vinculada.

Decisions com la pròrroga per un any dels títols de famílies nombroses o de famílies monoparentals que varen caducar o que caducaven entre l'1 de novembre del 2019 i el 31 de maig del 2020, perquè no hi hagués afectació per l'aturada de la Covid-19.

Iniciatives vinculades a la pobresa infantil, com la d'impulsar un acord amb Creu Roja per valor d'1 milió i mig d'euros per a combatre la pobresa i malnutrició infantil. Aquests acords han contemplat la compra i distribució d'aliments, *kits* d'emergència, targetes moneder per a famílies amb infants i adolescents en situació de vulnerabilitat. Perquè se'n facin una idea, 4.200 targetes moneder, 146.000 quilos d'aliments, 3.211 *kits* d'alimentació, 4.625 *kits* d'higiene personal, 2.740 *kits* de bolquers. Aquests subministraments s'han fet arribar a través de les assemblees locals i comarcals i els centres de distribució d'aliments de la Creu Roja de Catalunya a les famílies amb infants i adolescents menors de divuit anys que estiguin en situació de precarietat econòmica, amb la voluntat de combatre la pobresa infantil, i el que és més important, sempre de forma coordinada amb els serveis socials bàsics. Per què? Perquè al final tota la xarxa ha de donar resposta de forma coordinada a totes les necessitats, i és aquest el sentit del treball que fem.

A partir d'aquí, en el que em vull centrar és en explicar-los la cinquena addenda del contracte programa amb els ens locals: les ajudes d'urgència social per garantir l'alimentació infantil durant l'estiu. Es tracta d'unes ajudes destinades a famílies amb infants i adolescents menors de divuit anys al seu càrrec que o bé tenen una necessitat econòmica sobrevinguda o bé perceben algun altre tipus d'ajuda similar que és insuficient per garantir l'alimentació per a aquests nens i nenes dels quals tenen cura. Es tracta d'una ajuda extraordinària en el marc de l'estiu de la Covid-19. Són despeses..., inversió que estarà sufragada a partir dels fons de contingència associats a les despeses extraordinàries derivades de la Covid-19.

I no necessàriament és una continuació automàtica de les beques escolars, i això és important situar-ho. Ho explicava el conseller Bargalló: les beques escolars no arriben a tot l'univers i hi ha una part d'univers que no està vinculat a una situació de pobresa i de necessitats alimentàries infantils. Hi ha una part a la qual no arriben les beques menjador pel seu disseny, perquè responen a una altra lògica. Ho ha explicat molt bé. Per això, no és necessàriament una continuïtat automàtica. Ara, sí que hi està vinculat, perquè en el fons el que volem és donar suport a les famílies i específicament als infants que es trobin en situació de vulnerabilitat alimentària.

Perquè aquí estem parlant de les situacions de l'estiu del 2020, no de les situacions vinculades a la declaració de la renda del 2018, que és la vinculació que tenen les beques menjador. Crec que totes i tots deuen estar d'acord que segurament hi ha moltes famílies que el 2018 estaven en una situació econòmica concreta i que a l'estiu del 2020 estan en una situació econòmica bastant més complexa. Per això, no tindria sentit una continuïtat. I per això és clau tenir-ho en compte. I per això seria una mala solució fer una continuïtat.

Són ajudes destinades exclusivament a garantir la suficiència alimentària d'infants i adolescents menors de divuit anys; no són ajudes d'urgència social en general que poden servir per cobrir altres necessitats bàsiques. Suposo que vostès coneixen ben bé, de forma correcta, com funciona el sistema de les ajudes d'urgència social, que és competència dels ens locals, que una part la finança pel contracte programa el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que vol dir la Generalitat, d'aquest àmbit competencial dels ens locals, i en aquest sentit hem situat a l'addenda aquesta mirada a garantir la suficiència alimentària d'infants i adolescents.

No pretén ser una acció aïllada i inconnexa, sinó aprofitar el coneixement de la realitat per part de la xarxa social, de la cerca de la proximitat en l'atenció i garan-

tir l'eficiència dels recursos públics. Per què? Perquè qui millor que l'àrea bàsica de serveis socials per conèixer la situació de les seves famílies? No hi ha ningú millor. És que el nostre sistema de serveis socials ha estat dissenyat d'aquesta manera. I tots hi estem d'acord, amb aquesta lògica de proximitat de que qui millor coneix les necessitats en un territori concret és la seva àrea bàsica de serveis socials. I és per això que aprofitem..., i que ho canalitzem a través dels serveis socials bàsics mitjançant el contracte programa que té el departament signat amb els ens locals: ajuntaments de més de vint mil habitants i consells comarcals.

També perquè aquestes mateixes àrees bàsiques de serveis socials tenen la informació agregada de les famílies, de quines famílies han tingut altres ajudes, com beques d'estiu per al lleure educatiu, com que estan en centres oberts, com ajudes d'altres estils que puguin estar cobrant aquestes famílies, i llavors poden determinar quina és la quantia i la modalitat de l'ajuda. Perquè també hem procurat en aquesta addenda al contracte programa que sigui una ajuda flexible i àmplia que cerqui donar la màxima facilitat tant als serveis tramitadors de l'ajuda com a les famílies beneficiàries d'aquesta ajuda.

I aquesta addenda el que permet és a qualsevol àrea bàsica de serveis socials, és a dir, ajuntaments de més de vint mil habitants, consells comarcals, totes les despeses vinculades a aquestes ajudes poder-les justificar per via del contracte programa, amb el qual els seran retornades, des de la finalització del curs escolar fins a l'inici del següent curs, és a dir, aquest període de cobertura de l'estiu.

Mecanismes de funcionament: mitjançant l'ampliació de les mesures compreses en l'addenda extraordinària per motiu de la Covid-19, és a dir, una cinquena addenda. Es preveu signar l'addenda particularment amb cada ajuntament i cada consell comarcal. Els hi explico. Aquí veig molts diputats de l'àmbit de l'educació. Els diputats que estan a la Comissió d'Afers Socials ho coneixen perfectament. Però el contracte programa es signa amb les entitats municipalistes i després va caient amb cadascuna de les àrees bàsiques, és a dir, cada municipi de més de vint mil habitants i cada consell comarcal, i es signa específicament amb ell. I això ens permet aquesta agilitat i treball conjunt.

Per a la determinació de la quantia de les ajudes, en aquests moments s'estan rebent per part dels agents signants del contracte programa una primera estimació de les despeses. Nosaltres som conscients de que potser no tenen estimació global, però hem demanat una primera estimació de les despeses per poder generar el crèdit a partir d'aquesta primera estimació. Però també saben –ho hem dit públicament, i ho dic en seu parlamentària, perquè és el mateix que dic públicament– que el que hem garantit als ens locals és que invertirem la quantia necessària per cobrir aquestes despeses, per via dels fons de contingència.

A part d'això, ja estem garantint la màxima informació, els ens locals ja tenen l'addenda per a la seva informació. Com els he dit, ja hem tingut resposta d'alguns: de l'Ajuntament de Barcelona, de l'Ajuntament de Ripollet, del de Manresa, del Consell Comarcal de la Selva, del de la Terra Alta, el del Baix Ebre, del de Sant Adrià del Besòs, del Consell Comarcal del Vallès Occidental... Crec que mostra que la rebuda ha sigut ràpida, que ràpidament ens estan contestant, i que això ens ha de permetre, en aquest sentit, poder donar suport entorn d'aquesta corresponsabilitat crec que tots i totes tenim, i que en el sistema català de serveis socials és clara, a l'hora de poder fer front a les vulnerabilitats, i en aquest sentit buscant un suport per part de la Generalitat entorn de les ajudes d'urgència social, perquè aquest suport també permetrà a molts ens locals tenir més marge en la seva bossa d'ajudes d'urgència social per a altres necessitats en el fons a complementar.

Bàsicament era això el que els volia explicar. No em vull allargar més, a la seva disposició per a qualsevol pregunta o qüestió. Sí que voldria acabar amb una petita reflexió: avui estem compareixent davant de la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya, com sempre fem quan ens ho demanen, per parlar d'una realitat molt

concreta, i és parlar sobre les dificultats alimentàries d'alguns infants d'aquest país. M'agradaria pensar..., més enllà de les beques menjador escolars, eh?... jo crec que vull pensar que estem parlant d'això, perquè, si no, no entendria que jo estigués aquí, vull dir, més enllà d'això. Però m'agradaria pensar que aquest motiu és un motiu de fons, no és un motiu més, si m'ho permeten, de generar soroll sobre realitats tan complexes que tothom ha d'abordar, que estan patint a tots els territoris, i dels quals crec que podem dir, i crec que ens pertoca dir-ho, com a mínim als membres del Govern, però ho diem amb absoluta tranquil·litat i amb absoluta honestedat, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha estat treballant, i crec que en molts casos, per no dir la majoria, ha sigut dels exemplars, entorn de prendre decisions i d'invertir en aquests àmbits. Perquè són els àmbits en els quals té més sentit invertir com a Administració.

Els hi hem explicat, el conseller Bargalló i jo, tal com els hi hem explicat als ajuntaments i consells comarcals, és a dir, aquesta informació que els estic donant, tots els ajuntaments i consells comarcals ja la tenen. No els hi és cap sorpresa –no els hi és cap sorpresa–, com suposo que tots vostès deuen haver parlat amb els seus membres en l'àmbit local. Però igualment, si s'ha de remarcar aquesta informació, la tornem a remarcar. I el que és més important, treballar coordinadament entre tots.

I també defensar un model que crec que és un model que amb les seves febleses, amb les tensions que ha patit funciona, que és el model del servei català de serveis socials, i com aquest es treballa de forma coordinada amb el món local i amb el teixit social, perquè únicament així som capaços d'arribar a com més gent millor i d'arribar-hi en les millors condicions possibles.

A partir d'aquí, a la seva disposició, diputats i diputades.

El president

Gràcies, conseller. És el torn ara dels grups parlamentaris i subgrups per fixar la seva posició. I en primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Sonia Sierra. Endavant.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia, diputats, diputades, consellers. Les beques menjador o les targetes moneder solen ser l'única opció de fer un bon àpat per a molts nens i adolescents. Deia el senyor Bargalló que això no hauria de ser així, però malauradament la realitat és que ho és.

I si sempre és important vetllar perquè els menors tinguin una bona alimentació, en una situació de pandèmia i de crisi com la que ens trobem, això ha esdevingut imprescindible. Perquè aquesta crisi sanitària és també una crisi econòmica, i per això des de l'inici de la pandèmia nosaltres vam demanar que es revisessin els llinars per poder optar a aquestes beques menjador i segons he pogut entendre el senyor Bargalló ens ha fet cas i això es farà.

Moltes persones que mai no han necessitat ajuts socials, ara ho necessiten, i la prova evident és veure aquestes llargues cues que fins ara no havíem vist mai. I, anant ja a dades concretes, segons un informe de Save the Children, la taxa de la pobresa infantil abans de la pandèmia era del 31,1 per cent i pot arribar al 34,6 quan acabem aquest any. Això vol dir un de cada tres nens catalans en situació de pobresa. I si parlem de les famílies monoparentals, poden arribar fins i tot al 50 per cent. Torno a repetir la xifra, perquè em sembla esfereïdora. Aquí a Catalunya el 50 per cent, és a dir, la meitat dels nens catalans que viuen en famílies monoparentals tenen risc de pobresa. Amb una situació com aquesta esperariem més sensibilitat per part del Govern de la Generalitat, però la realitat és que destinen el 0,8 per cent del PIB a les polítiques d'infància.

I, bé, és cert i ho ha dit el senyor Bargalló, un cop que s'acaba el període lectiu ja no són responsabilitat del Departament d'Educació aquestes beques menjador, aquesta necessitat d'intentar mantenir una bona alimentació per a nens i adoles-

cents, i llavors passa al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Però, el que no pot ser es que... *los unos por los otros y la casa sin barrer*.

Este Parlamento aprobó, y no se han referido a ello ninguno de los dos *consellers* en sus comparecencias, mantener las tarjetas monedero durante el periodo colectivo para poder garantizar la suficiencia alimentaria del alumnado en riesgo de exclusión social. Mantener las tarjetas monedero durante el periodo estival no llega ni tan siquiera a los 30 millones de euros. Les voy a poner un ejemplo: su Gobierno gasta más de 30 millones de euros en publicidad institucional, que muchas veces acaban siendo campañas de autobombo sin ningún tipo de contenido y que no aportan absolutamente nada a la sociedad. Nosotros, lo que pedimos es que se gasten lo que se gastan en publicidad en alimentación para los alumnos.

Porque, como los decía, este Parlamento aprobó que la Generalitat se hiciera cargo de las tarjetas monedero durante el verano, pero la alarma saltó cuando Educación mandó una carta a los municipios anunciando que las tarjetas monedero se desactivarían el 31 de julio y la Generalitat recuperaría el saldo pendiente. Fue entonces cuando decenas de alcaldes, sobre todo del área metropolitana, reclamaron a su Gobierno que asumiera la puesta en marcha de ayudas con los fondos Covid. A esta petición de los alcaldes se sumaron también sindicatos y asociaciones como SOS Menjadors.

Los alcaldes se quejaban, entre otras cosas, de que se habían enterrado la decisión de cerrar las tarjetas monedero por una instrucción y de no haber tenido la oportunidad de poder debatirla conjuntamente y de analizar las consecuencias. Señor Bargalló y señor El Homrani, desde mi grupo parlamentario se lo hemos dicho en numerosas ocasiones y hoy se lo vamos a repetir: las quejas por la falta de interlocución de sus departamentos son constantes y además se repiten en absolutamente todos los agentes sociales. Y desde Ciudadanos les vamos a volver a pedir una vez más que por favor escuchen a las partes implicadas, hablen con las partes implicadas antes de tomar decisiones, en lugar de presentarlas como hechos consumados, que es lo que hacen habitualmente.

Y la verdad es que lo que pedían los alcaldes, pues, parece del todo razonable: continuar con las tarjetas monedero durante el periodo no lectivo, que es lo que se aprobó en este Parlamento. La verdad es que no entiendo por qué no se optó por esa opción desde el principio. Entiendo que durante el periodo lectivo ya no es competencia del Departamento de Educación, ya lo he dicho, pero realmente creo que lo más fácil hubiera sido mantener esas tarjetas monedero y de cara al curso que viene ya tomar las decisiones pertinentes, porque según ha dicho el señor Bargalló, pues, consideran que no son la mejor solución estas tarjetas monedero.

Porque estamos hablando de familias que están en una situación muy complicada, que tienen muchos problemas, muchos motivos de preocupación, y esto les genera todavía más angustia. Y lo vuelvo a repetir: es que el coste de estas tarjetas, mantener estas tarjetas monedero durante todo el verano, sería menos de lo que ustedes se gastan en publicidad. Desde luego, desde Ciudadanos preferimos mil veces que se gaste el dinero en alimentar a niños y adolescentes que en campañas de autobombo.

Por otra parte, y esto lo ha reconocido el propio Señor Bargalló, las tarjetas monedero no han funcionado todo lo bien que debían: a veces no han llegado a tiempo las personas que las necesitaban; también ha habido problemas de recarga por fallos informáticos, o a veces, pues, los días que no eran lectivos, como si los niños no comieran esos días, y, repito, estamos hablando de personas en situación vulnerable que ven con angustia como desaparece la única manera que tienen de poder alimentar a sus hijos. Que no debería ser esta la opción, de acuerdo, pero seamos realistas, es la que es. La verdad es que ante esto, parece inadmisibile que todas las administraciones no se pongan al servicio de garantizar la alimentación de los menores, y más con las cifras de pobreza infantil que acabo de referir.

Señor Bargalló, se acaba el periodo lectivo, usted se lava las manos, aunque en su última comparecencia se comprometió a dejar el tema solucionado, y el asunto pasa al *conseller* El Homrani, que, hombre, la verdad es que no se caracteriza precisamente por la diligencia a la hora de tomar decisiones ni por su capacidad de resolver problemas. De hecho, desde el principio de la pandemia, pues, más bien se lo han quitado de en medio, y no podemos decir que ni un solo tema de los asuntos sociales se haya podido resolver con éxito desde que ocupó la consejería. De hecho acumuló notables fracasos, como la gestión del tema de los menores no acompañados o el tema de la renta garantizada de ciudadanía.

Por cierto, señor El Homrani, le recuerdo que la comparecencia era para hablar de las tarjetas monedero, queda clarísimo en la convocatoria, porque es que usted ha necesitado quince minutos antes de referirse al tema. Luego lo ha despachado en unos poquillos minutillos, y se ha dedicado a hablar de otras cosas. Yo le pediría por favor que cuando haya una comparecencia, y más con un motivo tan claro, se ciñan al motivo, y también hubiera estado bien que el señor presidente, pues, le hubiera llamado al orden en este sentido.

La verdad es que nosotros entendemos la preocupación de los ayuntamientos, porque son la Administración más cercana a los ciudadanos, al ver como la Generalitat, por mucho que digan hoy, se desentiende del tema y deja a las familias vulnerables desamparadas. Y entendemos también el miedo de estos ayuntamientos a no llegar a todas las familias que lo necesitan porque la situación es muy complicada. Y entendemos también que esta situación de pandemia, pues, llegó por sorpresa; nadie, ninguna Administración, estaba preparado para hacer frente, pues, a la pandemia y al confinamiento y a todo lo que ha venido después. Pero ahora ya sabemos lo que significa, y ahora ya sabemos sus consecuencias, y la obligación de su Gobierno es que todos los fallos que se han producido no vuelvan a producirse, de cara a..., podemos hablar del año que viene, o en mi mentalidad, que siempre he sido profesora, pues, mi vida transcurre siempre en paralelo a los cursos escolares.

Y desde Ciudadanos estamos muy preocupados por el inicio del próximo curso. Insisto, sabemos que la situación es muy complicada. Sabemos que se van a dar contagios y sabemos que puede haber cierres de colegios, como está sucediendo ya por ejemplo en Alemania. Veremos qué soluciones se toman, y si funcionan. Las ha anunciado ya el señor Bargalló, esperemos que funcionen bien, pero no pueden volver a repetirse los errores que se han cometido.

Y tampoco puede ser que los profesores estén atemorizados, como están ahora, pensando en que van a poder recibir reclamaciones e incluso a lo mejor peticiones de responsabilidad por parte de las familias. La Generalitat debe proteger a los alumnos, pero también debe proteger a los docentes, y debe hacerse cargo explícitamente de esa responsabilidad. No puede pasar que nadie se vea sometido a presiones o a reclamaciones por seguir las instrucciones que ustedes mismos les dan. Por eso les anuncio que nosotros hemos presentado una propuesta de resolución en la que pedimos que el Departamento de Educación sea quien asuma explícitamente las responsabilidades legales y la defensa jurídica ante posibles reclamaciones que se puedan formular contra el personal docente por posibles contagios, que es lo que hemos hecho nosotros en Andalucía. Y volvemos a insistir una vez más en que deberían hacerse tests rápidos a docentes y personal auxiliar.

Esperamos, desde Ciudadanos, que se solucionen todas las deficiencias que ha habido a la hora de garantizar la suficiencia alimentaria de niños y de adolescentes y que de cara al próximo curso sea cierto que de verdad se amplía el umbral de las personas que pueden acceder a las becas comedor. Le pedimos al Gobierno de la Generalitat más sensibilidad ante las familias que más lo necesitan, y que pongan todos su empeño en solucionar los problemas de los catalanes en lugar de perder el tiempo en debates estériles que no nos llevan a ninguna parte, como ya tuvimos una buena muestra la semana pasada.

En Ciudadanos siempre estaremos al lado de las soluciones y siempre –siempre– los ciudadanos nos van a encontrar trabajando para que el curso funcione de la mejor manera posible.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Esther Niubó. Endavant.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; bon dia. Gràcies, president. Consellers, gràcies per les seves explicacions. Però avui som aquí, l'11 d'agost, perquè vostès no van fer la feina quan tocava. Aquest és un debat sobre la manca de diligència a l'hora de garantir la suficiència alimentària a la infància vulnerable, en un moment on, com també es deia anteriorment, doncs, la pobresa infantil no para de créixer i podria arribar a situar-se al 33 per cent. Per tant, un de cada tres infants podrien estar en risc d'exclusió social. Però és un debat que també toca directament la seva responsabilitat, té a veure amb les seves pròpies competències, les del seu Govern, i, per tant, on no val culpar altres administracions, ni tampoc, permeti'm que ho digui, traspasar el problema a altres administracions, l'1 d'agost, espolsant-se les pròpies responsabilitats. Dir que «ja ho pagarem però que ho facin altres»; per tant, delegar l'organització la gestió a altres organitzacions si, com dic, això es fa en ple mes d'agost. I, per tant, això el que demostra és deixadesa, traspàs de responsabilitats, manca de planificació i molta improvisació.

I això ho saben perfectament, que assegurar el dret a l'alimentació en aquests moments era i és una necessitat real, quan alguns, o molts partits, o tots els partits de l'oposició ho havíem destacat des de feia mesos, i quan feia sis setmanes que teníem un compromís parlamentari. També ho vull subratllar: de què serveixen els debats, negociacions que tenim si després no es compleixen els acords.

I, per tant, és un debat on tampoc acceptem com a pretext la manca de recursos, perquè estem parlant d'una política que si seguíssim, no?, el criteri econòmic que van costar les targetes moneders, segons dades del mateix Govern suposaria una inversió d'uns 30 milions d'euros, quan en realitat només en educació se n'han rebut 320 per part del Govern de l'Estat, a banda, del programa beca, el Programa per a la garantia dels drets a l'alimentació destinat a reforçar projectes autonòmics que garanteixin el dret bàsic a l'alimentació durant les vacances escolars, per no parlar dels recursos del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, o de Presidència, o del Fons de contingència de la Covid.

Per tant, jo crec que, a més, avui el que tractem és el que hauria de ser un objectiu imprescindible de qualsevol govern que es consideri progressista o mínimament d'esquerres en moments com aquests. Assegurar el dret a la suficiència alimentària de la infància, amb la fórmula que convingui; aquí no entrarem a decidir quina és la millor fórmula. I, per tant, és un debat, segurament diferent de molts dels que es fan en aquest Parlament, sobre qüestions sobre les quals no som competents, o amb un impacte relatiu sobre la ciutadania; el d'avui sí que és un debat sobre la realitat que viuen o pateixen moltes famílies a Catalunya en un moment encara de pandèmia, malauradament, on moltes famílies han patit una davallada molt important dels ingressos a causa de la Covid, que estan en ERTOS, que estan a l'atur, que han vist afectada la seva activitat econòmica, i, per tant, que es troben en una situació d'especial vulnerabilitat que probablement, doncs, no patien fa un any; per tant, aquest no és un estiu qualsevol.

I per això, doncs, el passat mes de juny des del Grup Socialista ja teníem molt clar que aquesta havia de ser una prioritat, la de garantir aquesta suficiència alimentària durant tot l'estiu. Entenem que hauria d'haver estat una prioritat, segurament, en la crisi del 2008, que ho hauria de ser ara i en realitat que ho hauria de ser sempre, però estem a 11 d'agost del 2020, tenim moltes famílies que no tenen garantit

aquest dret a l'alimentació i, per tant, ens interessaria conèixer quantes famílies, segons el Govern, podrien estar en aquesta situació. Perquè, siguin les que siguin, per a aquestes famílies amb infants a càrrec era molt important poder tenir aquest accés a un àpat saludable per als seus fills durant els mesos d'estiu, igual que per a les famílies que tenen beca menjador durant el curs, que probablement no deuen estar passant pel seu millor moment.

Ens costa pensar que una família pugui tenir dret a beca menjador durant el curs i, en canvi, durant el període no lectiu, doncs, tingui una situació molt diferent. I, per tant, *a priori* la fórmula que ens semblava més senzilla era a través de les targetes moneder, donat que moltes famílies amb infants amb aquesta beca, amb aquests ajuts de menjador durant el curs, ja en disposaven, des de que aquestes targetes van substituir els ajuts de menjador en període de tancament dels centres educatius, que havien estat distribuïdes pels ajuntaments, i, per tant, ens semblava que el més fàcil de gestionar seria fer, doncs, aquesta transferència, però, en qualsevol cas, des del meu grup sempre vam estar oberts a buscar altres fórmules que des del Govern es consideressin més adients.

És més, des del meu grup mai vam interferir ni en la fórmula ni en quin departament havia de proveir aquest ajut o garantir aquest dret, si des del Departament d'Educació, que va carregar les targetes durant la Setmana Santa..., per tant, ens sorprèn que ens digui que ha incomplirien la normativa, no?, perquè la Setmana Santa és un període que és no lectiu, i, per tant, si era des del Departament d'Educació, o si era el Departament d'Afers Socials, o de Presidència, o d'on fos. Ens era igual d'on sortien aquests recursos, l'important era posar-los immediatament a disposició de les persones beneficiàries, i fer-ho en acabar el curs, no fer-ho l'1 d'agost. Ara bé, doncs, l'única forma que des del Govern s'ha volgut o s'ha sabut trobar ha de ser la de dir: «Bé, que ho faci un altre, que ho facin els ajuntaments.» També això és per variar. «Ja ho trobarem.» I sobretot dir-ho a l'1 d'agost, sense un avís previ, traspasant el problema i la gestió de tot plegat als ajuntaments, com si a l'1 d'agost poguessin, sense haver-ho planificat prèviament, tenir una solució per a l'endemà, com si no existissin procediments i ritmes de contractació, doncs, específics.

Per tant, sis setmanes consellers passant-se la pilota un a l'altre per arribar aquí: una subvenció als ajuntaments per a ajuts d'emergència social anunciada l'1 d'agost. I, clar, doncs, la cirera del pastís va ser quan van anunciar els consells comarcals a finals de juliol que no només cancel·larien les targetes moneder a les famílies a final de mes, sinó que a més a més recuperarien els saldos pendents no gastats fins aleshores. Sincerament, ens sembla una decisió molt lamentable per no posar un altre adjectiu.

Sí que volíem demanar quin és el saldo pendent, quin és el saldo que vostès han recuperat amb aquesta recuperació d'aquests saldos, d'aquestes targetes. Si els consta quantes targetes no han tingut cap tipus de despesa en aquests mesos, perquè ens fa pensar que són, no?, més de..., vostè..., jo crec que el senyor Bargalló parlava de més de 8.000 targetes que no van arribar mai als seus beneficiaris. Per tant, ens sembla..., voldríem, no ho sé, aviam si ho pot aclarir, veure, doncs, a què es deu això. Es deu a una falta de dades correctes de moltes famílies que no ha estat possible localitzar, o que no va ser possible localitzar? O a què obeeix aquesta manca de targetes que no van arribar als seus beneficiaris.

Mirin, ens sembla que en general han actuat tard i han actuat malament. Aquesta ha estat la tònica del seu Govern des dels seus inicis, un Govern que no ha estat a l'alçada del moment, especialment en matèria de salut. Que en educació, realment, tenim molts dubtes que s'hagi après la lliçó de la pandèmia. Esperem, realment, de veritat, que durant el proper curs es pugui assegurar el dret a l'educació amb equitat, amb seguretat per al conjunt de la comunitat educativa i no ens tornem a trobar amb problemes que hem tingut i que hem estat parlant molt de temps, com la bretxa digital, per posar un exemple.

Però voldria fer una mica de cronologia d'aquest cas per exemplificar-ho. Al mes de juny, per tant, quan encara el curs escolar estava en funcionament, el meu grup va presentar una moció sobre la situació d'emergència educativa, que s'aprova el 18 de juny en aquest Ple, on demanava, entre d'altres punts, que el Govern procedís a aquesta recàrrega de les targetes moneder o, en tot cas, que es trobés una altra fórmula diferent. Aquesta moció es va poder acordar amb els grups que donen suport al Govern –aquí la senyora Palacín, pobra, doncs, n'és testimoni–, i va ser aprovada per unanimitat. Doncs, bé, el curs s'acabava l'endemà d'aquesta votació, i vam haver d'esperar, doncs, més de quaranta dies per tenir alguna informació del Govern sobre aquest acord. No es produïa la recàrrega de targetes, no hi havia una trobada amb altres administracions per veure la millor fórmula, i, per tant, re, malgrat, i en això hi vull tornar a insistir perquè quedi clar, l'arribada de més de 320 milions d'euros del Govern de l'Estat per respondre a l'emergència educativa i també al dret a l'alimentació en període de vacances escolars.

I ens sorprèn, no? De debò que amb més de 300 milions, fins i tot sense haver aportat cap recurs propi, no podien haver buscat una fórmula més senzilla i sobretot abans, abans del mes d'agost, potser en acabar el curs o a principis del mes de juliol per fer això efectiu? Ens sorprèn. Va ser l'1 d'agost, després de molts dies de molta pressió política, quan ens vam assabentar, doncs, de la intenció d'Educació de cancel·lar les targetes moneder, de recuperar fins i tot el saldo pendent, i vam conèixer l'anunci fet pel conseller El Homrani de finançar aquests ajuts d'emergència social via una subvenció als ajuntaments. Però insisteixo en la data, l'1 d'agost, amb bona part de l'Administració segurament de vacances, sense una informació prèvia que apuntés que la gestió d'aquests ajuts podria recaure en els ajuntaments, sense haver pogut fer una bona planificació, i, per tant, ens sembla una manca de lleialtat institucional, una manca de diligència a l'hora de protegir aquesta infància vulnerable en un moment de creixement de la pobresa infantil, una manca absoluta de planificació i d'assumpció, també, de les pròpies responsabilitats.

I a dia d'avui, doncs, no hem vist la partida, he entès que serà una partida oberta i que per tant, doncs, s'hi podran acollir, no?, en principi totes les sol·licituds que arribin des dels ajuntaments. No hem conegut massa les condicions, sí que m'agradaria preguntar-li una mica les condicions. I, per tant, no havíem conegut fins a dia d'avui massa re més enllà de l'anunci fet a les portes de les vacances d'estiu. I per tot això, doncs, vam insistir, consellers, en sol·licitar la seva compareixença per poder, doncs, respondre a aquestes qüestions, sobre la partida, que, com deia, doncs, ens sembla que amb això queda resolt si és així que és oberta. Ens interessa saber quants infants consideren des del Govern que es troben en aquesta situació a tota Catalunya. Si totes les famílies amb beca menjador durant el curs podran tenir-hi accés. Aquí entenc que no, però per tant seria important veure quin criteri de renda es tindrà en compte i si es tindran en compte situacions econòmiques sobrevingudes, que també m'ha semblat que sí. I si no és així, és a dir, si no totes les famílies amb beca menjador durant el curs poden tenir-hi accés. Quines seran? Seran les que estan només en circuit de Serveis Socials municipals, o si directament delegaran completament l'estudi dels casos als ajuntaments.

Seria interessant, també, saber, veure com pensen garantir la igualtat de drets al conjunt del territori. És a dir, que un municipi no decideixi atorgar aquests ajuts a un determinat perfil d'infant i el municipi del costat ho faci amb un altre contingut. Per tant, seria interessant veure, doncs, els criteris, com dic, de renda que tenen fixats.

També és una cosa interessant, no només a l'estiu sinó durant tot el curs, si comparteixen prou bé la informació amb els ajuntaments sobre beneficiaris de beques menjador o alumnat NESE. I quina ha estat –vostè, el senyor El Homrani parlava de moltes reaccions dels ajuntaments en aquests dies (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*); ja acabo, president, em falta, re, molt poc–, quina ha estat la reacció d'aquests ajuntaments. Per tant, parlem de coses im-

portants, de la necessitat, de possibilitat o no de menjar per a molts infants i per això vam creure important, doncs, sol·licitar aquesta compareixença, perquè entenem que s'ha d'assumir la seva responsabilitat, que han d'entomar aquesta qüestió seriosament i de manera dialogada amb altres administracions, i, per tant, no tant com una resposta excepcional sinó com una prioritat de país, perquè anem dos mesos tard, perquè ens venen uns mesos molt durs des d'un punt de vista socioeconòmic, que requereixen un govern proactiu en la lluita contra la pobresa infantil i també defensor radical de l'equitat.

Gràcies, president; gràcies a tothom.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn de la diputada senyora Concepción Abellán. Quan vulgui.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies, president. Gracias a los *consellers* por poder venir y contestar a todas nuestras preguntas. En Cataluña tenemos más de 140.000 niños y niñas que desde el día 20 de junio no tienen cubierta la suficiencia alimentaria, y de eso hace casi dos meses. Son menores que tenían una beca comedor. La escuela no solo era un espacio de aprendizaje y de sociabilización igualitaria, también era el espacio donde se garantizaba una mínima alimentación saludable. Esta fue una de las tantas consecuencias del cierre de escuelas que se produjo el pasado 14 de marzo y que para muchos de estos alumnos, *de facto*, se alargará hasta el próximo 14 de septiembre. Ni más ni menos que seis meses sin contacto presencial ni con los centros escolares ni con el servicio comedor que en muchos casos sabemos que serán seis meses sin contacto con actividades educativas, porque no hemos sido capaces de garantizar ni la conectividad para todas ni un verano de ocio educativo para que haya llegado a todo el alumnado. En este contexto, creemos que la suficiencia alimentaria era lo mínimo que el Govern de la Generalitat debería haber garantizado.

Los efectos del cierre de los centros sobre la alimentación de los niños y niñas fue una de las primeras cuestiones que se pusieron encima de la mesa en el mes de marzo. Con muchas dificultades y deficiencias, el Departament d'Educació desplegó el sistema de las tarjetas monedero, que continuó garantizado la alimentación a los menores más vulnerables durante los meses de confinamiento. La distribución de las tarjetas ya requirió un esfuerzo enorme por parte de los ayuntamientos, que no tenían ni los datos ni los recursos para asumir su distribución. Ayuntamientos con unos servicios sociales totalmente saturados por la situación y que en algunas de las ciudades grandes, como L'Hospitalet o Badalona, gestionaron un volumen de incidencias iniciales en la distribución de la solicitud de tarjetas monedero del 30 o del 40 por ciento.

Desde entonces –estamos hablando de abril–, nuestro grupo parlamentario ya había reclamado al Govern que la cobertura de las becas comedor se ampliara durante las vacaciones de Semana Santa, lo que el Departament d'Educació hizo sin ningún problema. A principios de mayo, cuando todos éramos ya mucho más conscientes de la magnitud de la pandemia y de sus consecuencias, nuestro grupo parlamentario planteó la necesidad de cubrir las becas comedor durante todo el verano. Es evidente que estamos ante una situación de excepcionalidad que está teniendo un impacto muy grande sobre las familias más vulnerables, que aumenta el riesgo de que miles de niños y niñas en nuestro país no puedan tener una comida garantizada durante estos meses.

Entendemos que se trata de una cuestión de necesidades básicas en tiempos de una crisis sin precedentes. Estamos hablando de la infancia y de la alimentación, algo que a veces parece que no se es consciente. En su momento encontramos una buena predisposición por parte del *conseller* de Educación, quien nos dijo que haría todo lo posible para conseguirlo, pero pasaron los días y el compromiso fue desapa-

reciendo. Primero, nos dijeron que se estaba trabajando para cubrir la última semana de junio, que ya lo tenían casi atado y que buscarían la fórmula para cubrir el resto del verano. Luego, el Departament d'Educació ya pasó la pelota al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies diciendo que como se trataba de un periodo no lectivo, correspondía a este departamento y no al de Educación hacerse cargo de esta medida, cosa que no acabamos de entender porque las vacaciones de Semana Santa se cubrieron con las tarjetas monedero desde el Departament d'Educació.

Durante las vacaciones de Semana Santa, que no es periodo lectivo, no hubo ningún problema para el Departament d'Educació con las tarjetas monedero. ¿Cómo es que ahora nos dicen que no se puede por tema de legalidad? Si lo sabían, ¿por qué no trabajaron una propuesta para hacerse cargo de ello este verano viendo la situación que teníamos y evitar esta angustia a las familias?

Parecía que había voluntad de resolverlo pero los días se nos tiraban encima y la solución no llegaba. Mientras tanto, el Gobierno del Estado incorporó a la emergencia educativa los fondos que transferiría a las comunidades autónomas. No es tanto una cuestión de recursos sino una cuestión de gestión, y nuestra sensación es que ustedes han estado pasándose la pelota de unos a otros sin encontrar un mecanismo efectivo para hacer frente a un problema que, honestamente, no debería ser tan complicado. Que en pleno siglo XXI la Administración de la Generalitat no sea capaz de cruzar datos sobre un tema como este nos parece grave, y, la verdad, no entendemos de qué sirve la *conselleria* de Políticas Digitales del señor Puigneró.

El 18 de junio en el Pleno del Parlament aprobamos dos mociones en las que En Comú Podem, Esquerra, Junts per Catalunya y el PSC habían llegado a un acuerdo para garantizar la cobertura de las becas comedor durante el verano para todos los niños y niñas vulnerables.

Concretamente, el texto aprobado decía: «Donar cobertura conjuntament amb les altres administracions i utilitzant també els fons que es rebin de l'Estat, als ajuts alimentaris per a menors vulnerables durant els mesos no lectius d'estiu per a garantir la suficiència alimentària dels alumnes en risc d'exclusió social per mitjà del manteniment de las targetes moneder o d'altres fórmules.» Este punto de nuestra moción fue aprobado por unanimidad en el último minuto, el día antes del final del período escolar habíamos conseguido un acuerdo para garantizar la suficiencia alimentaria de alumnos en riesgo de exclusión social, pero rápidamente nos dimos cuenta de que era un espejismo.

En la comparecencia del *conseller* Bargalló, en la Comisión de Educación del 2 de julio, vimos que la cosa no avanzaba. Volvía otra vez a tirar pelotas fuera y no era capaz de explicarnos cómo harían efectivo el acuerdo parlamentario. Y llegó el 24 de julio. Las familias con menores vulnerables ya llevaban un mes y medio sin cobrar la ayuda alimentaria que les habían prometido y, lejos de resolver el problema, el *conseller* d'Educació decidió cancelar las tarjetas monedero sin permitir que las familias pudieran agotar el saldo, aquellas que ya las tenían, y obligando a las familias a devolverlas, imposibilitando así que las tarjetas pudieran volver a ser utilizados en caso de una nueva situación de cierre de centros escolares. Una situación que, por desgracia, no podemos descartar en este momento.

Conseller Bargalló, ha comentado que en el nuevo curso prevén hacer entregas de comida y si hay confinamiento total tarjetas de comedor. ¿Cómo lo gestionaran? ¿Van a volver a derivarlo a los ayuntamientos? ¿A la diputación?

Tenemos también ya la experiencia de que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies hizo público que cubriría el coste de las becas comedor durante el verano transfiriendo los recursos a los municipios que lo requieran; es decir, que se desentendían de la problemática y el 1 de agosto lo pasaron a los municipios. ¿Pasará igual? ¿La única manera de evitar duplicidades entre los niños y niñas que reciben la beca de comedor durante el curso y los que podrían tener una comida cubierta en

un campamento o casal de verano, era transferir toda la gestión a los ayuntamientos? ¿Era la única opción?

Cataluña tiene 947 municipios. ¿Cuántos de estos municipios han firmado un convenio específico para cubrir los gastos asociados a garantizar la ayuda alimentaria a menores vulnerables durante los meses no lectivos del verano? ¿Ha habido tiempo o no lo ha habido para coordinar estas acciones con el mundo municipal? ¿Tienen los ayuntamientos las herramientas, los datos y los recursos administrativos en pleno agosto para poder proporcionar estas becas comedor? ¿No estamos creando una situación de vulnerabilidad al transferir la responsabilidad a los ayuntamientos de una cuestión que compete a la Generalitat de Catalunya?

I, *conseller* El Homrani, ¿cómo justifica la fecha límite para el agotamiento del saldo restante en las tarjetas monedero antes del 31 de julio, cuando todavía no había solución para mantener un sistema de becas comedor en agosto? Y, por lo que ha comentado, se ha actualizado la lista de personas con posibilidad de ser beneficiarias de ayudas y ya no siguen con los datos del 2018. ¿Cómo se establece eran esas ayudas? ¿Qué criterio utilizarán para establecer los beneficiarios de estas ayudas?

Conseller Bargalló, ha comentado que las entidades y asociaciones no podían hacerse cargo porque estaban tratando temas más urgentes –cito textual– cuando hablasteis con ellas. ¿Qué hay más urgente que la alimentación de niños y niñas? Y ¿por qué ustedes no les dieron más recursos, herramientas y facilidades para poder asumir mucho mejor su gran labor social?

Gracias.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. A continuació té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Sí, president. Abans de que em comenci a comptar el temps, dir que nosaltres en cap cas hem mostrat la nostra conformitat en reduir els temps que ens pertoquen reglamentàriament i, per tant, com a subgrup parlamentari disposem de deu minuts. Entenem que la resta de grups han acceptat reduir el seu temps d'intervenció, però per a nosaltres és molt complicat fer-ho en cinc minuts i, per tant, demanem que se'ns respecti el nostre dret, tal i com s'especifica en el Reglament, de poder intervenir deu minuts.

El vicepresident segon

Crec que l'acord que hi ha per aquesta compareixença és de que vostès tinguin cinc minuts.

Maria Sirvent Escrig

Sí. Malgrat això, l'acord ha de tenir el consens i, per tant, si el nostre subgrup parlamentari mostra que no està conforme amb aquesta limitació, vostès tenen l'obligació de respectar el dret d'aquest subgrup parlamentari. Per tant, jo torno a instar la Mesa de la Diputació que prengui una decisió al respecte i si no ja farem els tràmits oportuns per reclamar el nostre temps d'intervenció.

El vicepresident segon

Jo el que puc dir és que puc ser més flexible a l'hora de fer la intervenció, no seré exhaustiu amb els cinc minuts, però el que hem de respectar són els cinc minuts i, per tant, els donaré cinc minuts.

Maria Sirvent Escrig

Doncs a nosaltres ens agradaria un posicionament dels lletrats, aleshores.

El vicepresident segon

En aquest moment, ara mateix, estan ja... *(Pausa.)* Senyor lletrat.

El lletrat

Sí, president. Estàvem comentant o consultant que el temps d'intervenció que s'estableix a l'article 59 és màxim i el mateix article permet a la Mesa de la comissió, que és el que per analogia hem aplicat en aquest cas, el procediment o les regles que funcionen per a les compareixences en comissió, perquè no hi ha una regla específica pel cas de la Diputació Permanent..., hem considerat que eren deu minuts per grup; clar, quan es tracta de subgrups, es divideix en dos el temps d'intervenció.

El vicepresident segon

Així és.

El lletrat

L'article permet que la Mesa acordi un temps d'intervenció superior, però entenc que seria superior per a tots els grups, cosa que no consta que s'hagi donat.

El vicepresident segon

Com que no s'ha aplicat aquest criteri des del començament, aplicaré ara mateix com a president d'aquesta Diputació Permanent els cinc minuts i com li he dit a la diputada, seré flexible, evidentment, amb la seva intervenció. Si vol començar.

Maria Sirvent Escrig

Moltes gràcies. En primer lloc, dir que estem molt d'acord amb l'enfocament que han fet els consellers i que avui no només estem aquí per parlar de targetes moneder o de beques menjador. Estem aquí per parlar d'una realitat molt punyent, que és la pobresa infantil i que, a més a més, amb aquesta crisi sistèmica accelerada per la situació d'emergència sanitària, a dia d'avui encara és molt més greu. Per nosaltres, molts dels problemes dels que avui parlem s'haurien solucionat si s'hagués optat per un altre model de gestió del temps al migdia, un model de gestió de titularitat, provisió i gestió cent per cent pública, d'accés universal i gratuït. D'aquesta manera tots els infants tindrien garantit el dret a la seva alimentació, a una alimentació saludable.

En primer lloc, perquè ens hagués evitat haver de tenir un cost amb les targetes moneder i haver de treballar amb CaixaBank, un banc rescatat amb diners públics i que cada dia promou desnonaments. Per altra banda, també ens hagués evitat haver avisat els ajuntaments amb tres dies d'antelació de que aquestes targetes moneder tenien una caducitat després de tres dies, que van haver de avisar les famílies corrents. Ha dit el conseller que no sabia quin era l'import del saldo no utilitzat. Nosaltres el volem saber i entrarem una pregunta per registre per saber quin és aquest saldo no utilitzat.

I, per altra banda, perquè si aquest servei es prestés directament per part de l'administració, durant l'estiu es podria ordenar la continuïtat del servei sense haver de fer cap pacte amb cap empresa concessionària. Hem de saber que el negoci del servei del temps de migdia i el servei de menjadors pot arribar a generar beneficis anuals en total d'entre 162 i 195 milions d'euros anuals; set grans empreses o fundacions tenen la major part del pastís dels menjadors al principat de Catalunya. Les primeres són Eurest, propietat d'una multinacional britànica, Serhs, líder de la distribució, Serunió, de la multinacional de la restauració col·lectiva Elixor, i Activa Educativa ISS, de Goldman Sachs.

Per tant, s'ha convertit l'alimentació saludable dels nostres infants en un negoci com moltes altres coses, i no em parlin ara vostès de la llei Aragonès, perquè ara poden fer contractes negociats sense publicitat i han optat vostès, per exemple, per fer contactes amb l'IBEX 35 i amb Ferrovial.

Dit això, vostè ha parlat, o el conseller Bargalló ha parlat del reial decret que decreta l'estat d'alarma. A nosaltres ens agradaria parlar també de les mesures en matèria de contractació pública que ha aprovat el Govern de la Generalitat, en concret dels articles 1 a 4 del decret 8 que modifica els articles 1 a 4 del decret 7 i les disposicions addicionals primeres d'aquests decrets esmentats. Aquí diu que el Govern

decideix suspendre en l'àmbit de l'educació tots els contractes de menjador escolar, entre d'altres contractes. Això què significa? Això significa que els ajuntaments, els consells comarcals o la Generalitat, el poder adjudicador que pertoqui, han de pagar les despeses salarials del personal adscrit a aquest contracte, les despeses corrents corresponents al manteniment de la garantia definitiva, el 5 per cent del total del cost del contracte, les despeses de lloguer, el manteniment de la maquinària, les instal·lacions, els equips, les pòlisses d'assegurances i l'import corresponent a un 3 per cent del preu de les prestacions que s'haurien d'haver executat durant el període de suspensió.

I, a més a més, diu que, en concret, aquests pagaments es faran com una bestreta a compte del pagament de danys i perjudicis que li podria pertocar a la concessionària. En els contractes de menjador hi ha una especialitat, que depenen del pagament de les usuàries i, per tant, a sol·licitud del contractista i per resolució del conseller d'Educació, s'establiran les mesures necessàries per al reequilibri econòmic d'aquests contractes mitjançant la resolució del conseller d'Educació.

A nosaltres ens agradaria saber què ha costat aquest equilibri econòmic en favor de determinades empreses multinacionals que estaven prestant aquest servei. I diu: «Si l'empresa fa un ERTO» –com ha passat en molts municipis, per exemple, amb les treballadores del menjador de la meua ciutat, a Terrassa–..., diu: «Bé, doncs, no se li pagarà aquesta bestreta com a indemnització de danys i perjudicis, però això no vol dir que aquesta empresa no pugui demanar la indemnització per danys i perjudicis derivada de la suspensió contractual.»

Aleshores, ara el conseller ens explica que una de les solucions pot ser seguir prestant el servei de menjadors i de temps del migdia i per tant fer el menjar i repartir-lo a les famílies; així ho ha dit vostè literalment. Exactament, com ho faran? Perquè actualment qui presta aquest servei són aquestes empreses concessionàries en la gran majoria, en d'altres, AMPAs, que com molt bé ha dit vostè han fet aquest reequilibri econòmic, només faltaria que ho fessin només amb les multinacionals amb aquesta transferència de diners públics cap al sector privat que ha suposat aquesta situació d'emergència sanitària en relació amb les mesures que ha pres aquest Govern per poder fer front a la crisi econòmica i social en què ens trobem.

I, per tant, nosaltres li preguntem: exactament, com ho volen fer? Seran aquestes mateixes empreses que a dia d'avui encara estan cobrant per un servei que no estan prestant les que faran aquest menjar? Resoldran aquests contractes i faran contractes nous? Seguiran deixant en suspensió aquests contractes i, per tant, pagaran doblement a aquestes empreses? Faran un nou sistema de gestió i, per tant, apostaran –ara sí– perquè aquest menjar que diuen que també se seguirà fent i el repartiment d'aquest menjar es faci mitjançant una gestió, provisió i titularitat cent per cent pública d'aquest servei?

Senyor conseller, està molt bé que ens digui que... Sí, ja acabo, president. Està molt bé que ens digui que repartirà el menjar a les famílies, però com ho faran? A costa de què? Qui n'obtindrà beneficis, d'això? També farà negoci Serhs, Serunion i d'altres empreses amb la pobresa infantil, igual que ho ha fet CaixaBank amb les targetes moneder? O ho faran vostès directament i n'assumiran la gestió?

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. En nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya..., tiene la palabra el señor diputado Daniel Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidente, *consellers*. Desde el Partido Popular ya dijimos en su día que el levantamiento del estado de alarma no implicaba en modo alguno que el Govern pudiera empezar a desatenderse de muchas situaciones que se tuvieron que afrontar durante la vigencia del mismo. Es más, habría situaciones a las que el Govern debería prestar atención y tener una especial sensibilidad, debido a la vul-

nerabilidad de las personas afectadas. Y es el caso de las becas comedor y las posteriores tarjetas monedero, son un claro ejemplo; becas comedor de las cuales el Departament d'Educació ya era responsable con carácter previo a la declaración del estado de alarma.

Los beneficiarios de estas tarjetas eran y son alumnos con becas comedor y, como consecuencia de la suspensión de las clases debido a la pandemia, el Govern puso en marcha este sistema de tarjetas monedero para garantizar el acceso a la alimentación de estos niños y niñas.

Nosotros le propusimos otro sistema, a través del cual poder vehicular el derecho a la alimentación, que era a través de las empresas adjudicatarias. Usted eligió el sistema de las tarjetas monedero, pero en cualquier caso supongo que estamos todos de acuerdo que se trata de un colectivo especialmente vulnerable y que, dada la situación generada como consecuencia de la pandemia, las ayudas sociales no pueden circunscribirse a una competencia concreta de un departamento ni tampoco una situación jurídica específica, sino que se han de extender más allá del estado de alarma en este caso y, por lo tanto, extender más allá de lo que en una situación de normalidad procedería.

Por tanto, si se debía modificar de urgencia la normativa, se podría haber hecho, porque ampararnos en la legalidad para no haber extendido el sistema de tarjetas monedero, sinceramente, *conseller*, no lo vemos de recibo, más si cabe cuando en otras comunidades autónomas se han garantizado esas becas comedor fuera del periodo lectivo, como es el caso de la Comunidad de Madrid, que usted ha puesto como ejemplo para una cosa, pero después no lo ha puesto como ejemplo para la otra. Y esto era muy sencillo, con un simple decreto de artículo único se podría haber hecho esa excepción, pero ustedes no lo han querido hacer y han preferido dejar inoperativas esas tarjetas monedero a fecha 31 de julio.

Y es incomprensible que, en una situación de emergencia sanitaria, que en no pocos casos está provocando una emergencia social grave, el Govern tome este tipo de decisiones. A veces es cicatero en lo social pero manirroto para lo superfluo y hay dos mantras que ustedes han repetido continuamente durante estos meses de pandemia, que son: «No nos dejaremos a nadie atrás» y que «de esta crisis saldremos no como en el 2008, sino mejor». Pues me da la sensación de que con según qué tipo de decisiones, me da la sensación de que saldremos bastante peor, porque con estos niños, ¿qué va a pasar durante el mes de agosto? ¿Qué garantías tienen ustedes de que la información ha llegado a todas las familias y que en agosto se va a garantizar el derecho a la alimentación de todos estos niños? Si ni tan siquiera han conseguido encontrar a todas las familias para entregarles esta tarjeta monedero. ¿Qué garantías hay? ¿En cuántas familias ponen ustedes el número suficiente para decir «no pasa nada»? Porque un solo niño se quede sin comer en agosto, para nosotros es insoportable.

Por tanto, una medida precipitada e improvisada; una medida precipitada e improvisada que además pretenden endosarle ahora a los *consells comarcals* y a los ayuntamientos. No tenían suficiente los ayuntamientos con que «el gobierno más progresista de la historia», el Gobierno de España, pretenda expropiarles los ahorros, ahora encima ustedes pretenden, de forma improvisada, endosarles la responsabilidad de garantizar el derecho a la alimentación de estos niños durante el mes de agosto.

No sé yo si esto procede y es de recibo. Porque más allá de esta evidente falta de sensibilidad municipal, ustedes no pueden dimitir de sus responsabilidades, no pueden dimitir de sus obligaciones ni de sus competencias. Es que es su responsabilidad, es su competencia y ¿ahora qué?, ¿se la quieren volver a endosar a los ayuntamientos, como por cierto ya hicieron también con la financiación de las guarderías?

La situación en la que nos encontramos es muy preocupante y no admite margen a dilaciones, ni a que haya niños que se hayan podido quedar fuera por falta de información, de modificación del sistema para acceder a la alimentación durante el

mes de agosto. Y creemos que es una irresponsabilidad grave e importante la que tiene el Govern con esta decisión.

Ustedes menos mal que no han alegado motivaciones económicas en el cambio de sistema. Bien saben que el Gobierno de España, si no les ha transferido lo hará en breve, 130 millones de euros para hacer frente a la emergencia educativa, que seguro que no son suficientes, pero que en cualquier caso no podían implicar que se juegue con el derecho a la alimentación de estos menores vulnerables. Insisto, porque son situaciones difíciles. Las familias están atravesando momentos de mucha angustia y la obligación de la administración era facilitarles el acceso a la alimentación de estos niños y no complicarles la vida con sistemas farragosos de competencias, de un departamento o de otro, que las familias ni saben ni tienen por qué saber a qué departamento acceder para garantizar el acceso a la alimentación de sus hijos.

En definitiva, para nosotros es una curiosa forma de no dejarse a nadie atrás, con esta improvisada decisión del Govern y, por tanto, para nosotros, insisto, decisión improvisada, equivocada e irresponsable que seguramente provocará que haya niños –no sabemos si muchos, si pocos, pero seguro que alguno habrá– que desgraciadamente durante mes de agosto no tenga garantizado el acceso a la alimentación durante este mes no lectivo.

Muchas gracias.

El vicepresident segon

Gracias, diputado. Té, en nom del Grup Parlamentari Republicà, la paraula la senyora diputada Mònica Palacín.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, vicepresident. Bé, primer de tot deixi'm començar la intervenció agraïnt als consellers, el conseller Bargalló i el conseller El Homrani, les seves intervencions, la seva atenció, sempre que ha estat reclamada, i també als seus equips la feina que han estat realitzant des del minut u d'aquesta pandèmia, d'aquesta necessitat en cadascun dels seus àmbits i també molt i molt important de manera coordinada.

També no ens cansem de repetir en aquestes intervencions, perquè encara estem doncs, en risc de la pandèmia, els records per a les víctimes de la Covid i un agraïment a la responsabilitat ciutadana. Avui pel tema que ens interessa, especialment a infants, adolescents i a joves per la seva responsabilitat a l'hora de socialitzar-se i també de tenir present el risc que suposa el virus i, per tant, que ningú pot abaixar la guàrdia.

Bé, el debat d'avui té com a objectiu el benestar dels infants, els adolescents i els joves. Jo crec que això, doncs, a tots nosaltres ens posa en el centre aquest objectiu, amb diferents finalitats, diria jo. I el que crec que és evident és que un cop escoltats els consellers i un cop escoltades les intervencions dels portaveus, segueixen confovent el funcionament del sistema, del nostre sistema, tant el sistema educatiu com el sistema d'afers socials i el segueixen confovent. Jo crec que no per desconeixement, sinó simplement per irresponsabilitat i per demagògia, i amb una finalitat del tot per generar un discurs electoral. Perquè si de les explicacions del conseller, no les d'avui sinó les que porta fent des de diria jo que el mes d'abril, entre el mes d'abril i el mes de maig, quan ens connectàvem amb teleconferències per anar parlant de tots els passos a fer, i estic segura que en aquest cas doncs en l'àmbit d'afers socials doncs el conseller El Homrani també..., és impossible que sigui per desconeixement, aquesta confusió d'aquest sistema, del que representen les beques menjador i del que representen els ajuts alimentaris.

I, a més a més, els seus comentaris representen un gran desconeixement pel que és la lluita per l'equitat en el país. Perquè si escoltem que les beques menjador tenen una finalitat, tenen un objectiu, diguéssim, o tenen uns finalistes, unes persones, uns infants, uns joves finalistes, doncs, s'entén menys encara que segueixin barrejant be-

ques menjador en el seu discurs amb els ajuts alimentaris, que són evidentment per a infants i joves. Ja han dit els consellers quin és el nombre, més de tres-cents mil infants i joves al país amb risc de vulnerabilitat, i els que són usuaris de les beques menjador i a quines edats són usuaris de les beques menjador i fins a quines edats es donen els ajuts alimentaris.

Per tant, crec que posats a fer o demanar una compareixença, independentment que sigui mitjans d'agost, crec que la demagògia s'ha de deixar de banda i parlar amb responsabilitat, perquè parlem de dignitat i de drets fonamentals.

Nosaltres, la bel·ligerància d'alguns grups parlamentaris avui aquest matí respecte a aquests temes..., ens agradaria molt, un cop escoltat sobretot, permetin-m'ho –amb tot el respecte–, PSC i comuns, que tinguessin també aquesta bel·ligerància amb la decisió d'«el Govern més progressista de la història» respecte a l'ús del superàvit als ajuntaments i també el seu compromís de la derogació de la llei Montoro, que se l'han posat a la boca tots però encara no ho han fet. I aquesta és fonamental, perquè els ajuntaments puguin fer les seves funcions, perquè els ajuntaments puguin complir amb les seves competències, que si deixéssim de banda la demagògia sabríem que en tenen unes pel que fa al repartiment, en tot cas, o a la gestió del coneixement de les famílies que necessiten beques menjador o que la sol·liciten, i les famílies usuàries d'afers socials que necessiten ajuts alimentaris.

Parlen de la moció i és evident, no? Comentava la diputada Niubó que estem aquí per un incompliment de la moció. Doncs també ho ha comentat la diputada de comuns. Miri, el text inicial de la moció de PSC: «Mantenir les targetes moneder durant els mesos no lectius per garantir la suficiència alimentària.» Text inicial de comuns: «Allargar les beques menjador durant tot l'estiu» –també, no? aquest desconeixement del funcionament públic–, «de forma coordinada amb els agents educatius del territori, activitats de lleure amb sentit educatiu per a tots els menors», etcètera.

Però al final, tal com diuen vostès mateixes, es va aprovar un text transaccionat que parlava de «donar cobertura als ajuts alimentaris per a menors vulnerables», per als menors vulnerables, no només els usuaris de les beques menjador, «durant els mesos no lectius de l'estiu, conjuntament amb la resta d'administracions», malgrat que algunes de les diputades era bastant reticent a implicar el món municipal, perquè tenia la percepció que en el territori alguns ajuntaments no volien fer front a les seves competències. «I utilitzant també els fons que es rebin de l'Estat», els que es rebin de l'Estat, no els 320 milions exclusivament amb finalitat educativa que, tal com diuen els fons extraordinaris, han de ser amb finalitat educativa.

I això és el que fa aquest Govern, dedicar els 320 milions, doncs, al pla digital, a la millora d'oportunitats de les famílies i a l'increment de professors per al proper curs. No parla dels ajuts alimentaris a l'estiu. I, per tant, aquest punt, aquest acord transaccionat amb tots vostès, és el que s'ha dut a terme i és el que finalment..., avui estem aquí, estem demanant explicacions als dos consellers entorn a aquesta aprovació.

Vostès diuen que parlen en nom del món municipalista, que parlen en nom dels ajuntaments. Doncs, jo avui vull destacar el paper més discret i que molts ajuntaments de Catalunya fan, sense fer tant de soroll, treballant des del primer moment en coordinació amb els departaments, en el seu moment amb Educació, en el moment que pertoca amb el d'Afers Socials i amb el tercer sector i també amb els centres educatius o amb totes aquelles entitats que han fet casals d'estiu i activitats de lleure en benefici de la ciutadania. Perquè són molts els ajuntaments que estan treballant en silenci, que s'han posat de manera coordinada amb els departaments, com deia el conseller El Homrani, a signar aquesta cinquena addenda per poder disposar d'aquests diners per poder fer front a aquestes necessitats. No són només aquests ajuntaments que mediàticament han fet més soroll, alguns d'ells malauradament deixant a banda les seves responsabilitats.

I què han fet, altres comunitats? Perquè en parlava el conseller Bargalló, ha parlat d'altres comunitats. Jo els dic, a alguns de vostès, senyors diputats i diputades: el que segur que no faran i no han fet aquestes altres comunitats és endeutar-se com ha fet el Govern de la Generalitat. El que segur que no han fet ha sigut destinar tants diners com ha destinat el Departament d'Educació per fer front a les targetes moneder a tots els usuaris de les beques menjador, independentment que fossin percebedors del 100 per cent o del 50 per cent. I això no ho han fet, la resta de comunitats autònomes. I el que tampoc faran aquestes comunitats autònomes, senyora Niubó, ho torno a repetir, és destinar els fons extraordinaris per a educació en temes d'ajuts alimentaris a l'estiu.

I per últim, parlaven de les targetes moneder. Crec que tornar a parlar de mantenir la fórmula de targetes moneder hauria deixat molts infants i molts joves fora de les percepcions d'ajuts alimentaris, que era l'objectiu de la transacció de la moció aprovada en seu parlamentària. Els hauria deixat fora. Per tant, quan parlàvem en aquest acord de les targetes moneder o d'altres fórmules, era precisament perquè en cas que les targetes moneder, com s'ha vist, només donaven cobertura a gairebé, com s'ha vist, a unes 150.000 targetes repartides, i tenim més de 300.000 infants i joves en risc de vulnerabilitat, doncs, és la fórmula d'ajuts menjador la que era necessària.

Posar molt en valor, també ho ha comentat el conseller El Homrani, aquest acord amb Creu Roja, el valor d'1 milió i mig d'euros que durant aquest període s'ha fet amb distribució de compra, de distribució d'aliments, que segurament –i això és una pregunta que fem–..., no sé si això també s'avé amb el fet que finalment aquestes targetes moneder que van distribuir els consells comarcals, doncs, no s'hagin distribuït, perquè certament els ajuntaments, juntament amb el tercer sector, han estat durant aquests mesos molt pendents d'aquestes famílies.

I per acabar, malgrat que l'oposició tenia aquest interès en mantenir obert aquest debat inexistent respecte als ajuts alimentaris, les beques menjador durant el temps d'estiu, el nostre grup considera que avui el que era important era destacar l'esforç del departament, dels dos departaments, també, com el Departament d'Educació ens ha explicat tantes vegades i avui –malgrat que no és el tema–, com ens garanteix un inici del curs i com, doncs, el pla de xoc que preveu el departament doncs ajudarà que, en el proper curs, es garanteixi les beques menjador, aquestes sí, a l'inici de curs, però també tants altres ajuts que permetin fer front a la inclusió.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, té la paraula el senyor diputat Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, president. Gràcies per la seva compareixença, consellers. A diferència d'altres diputats, a mi em fa l'efecte que aquesta compareixença és més que necessària i, a més a més, també facilita i transmet la informació que els departaments d'Educació i d'Afers Socials necessiten també donar a conèixer, totes les activitats, totes aquelles iniciatives polítiques que es desenvolupen per resoldre, almenys parcialment, perquè de fet és un problema que no es resol de forma radical, el que té a veure amb la pobresa infantil i tota aquesta problemàtica, que és molt i molt transversal i que la presència dels dos consellers aquí demostra, encara més, aquesta transversalitat i la necessitat d'un treball coordinat entre diferents departaments.

Precisament una de les qüestions que volia destacar és que la possibilitat d'incidir en resoldre la situació de pobresa infantil o tot el que té a veure amb les situacions socials de vulnerabilitat..., és necessària l'actuació coordinada, col·laborativa entre diferents àmbits i diferents departaments. Per tant, el concepte de la interde-

partamentalitat em sembla que és absolutament necessari en polítiques socials o bé en polítiques que afecten molt directament tots aquells àmbits més vulnerables de la nostra societat. I, per tant, nosaltres, des del nostre grup parlamentari, volem posar en valor precisament aquesta qüestió.

I posar una altra qüestió en valor, també, que té a veure amb el per què es prenen determinades accions polítiques des de diferents departaments, quan apareix una situació absolutament imprevisible, greu, a partir del mes de març, que és el que té a veure amb la pandèmia i la vinculació de la pandèmia i les conseqüències d'aquesta pandèmia de la Covid-19 amb l'escola, amb l'àmbit més proper a les criatures, que no només afecta els alumnes de totes les escoles i els instituts i les universitats del país, en aquest cas, sinó que afecta molt directament també les famílies. I el Govern va resoldre bé com a mesura de xoc amb les targetes menjador la problemàtica que comportava precisament que els menjadors escolars es tanquessin, més enllà de qui els gestionava; els menjadors escolars van romandre tancats i, per tant, es va mantenir aquesta necessitat de resoldre les problemàtiques d'alimentació dels alumnes en període lectiu.

I aquests ajuts –hi ha fet referència el conseller d'Educació–, des d'un punt de vista jurídic, des d'un punt de vista d'estructura fins i tot administrativa, van molt vinculats precisament a la situació de les escoles i, a més a més, es fan amb la informació que s'obté dels ajuntaments i dels consells comarcals en el període anterior que precisament aquests ajuts s'atorguen. Per tant, les situacions des d'un punt de vista econòmic o els condicionaments econòmicosocials que es poden portar a terme en el moment del repartiment d'aquests ajuts poden precisament haver variat.

I una altra qüestió que s'hi ha fet referència per part del conseller també i que em sembla especialment destacable: aquests ajuts precisament no arriben al cent per cent de les problemàtiques que en qüestió d'alimentació infantil es generen des d'un punt de vista social. Per tant, va desenvolupar o es va accionar una mesura clarament de xoc que va funcionar correctament. No en fem, des del grup de Junts per Catalunya, una valoració negativa, al contrari.

Hi van col·laborar els ajuntaments. És que és l'obligació dels ajuntaments col·laborar en aquestes polítiques. És que les qüestions de caire social o es treballen, insisteixo, des d'un punt de vista de la intervenció i la coordinació de totes les administracions, o són difícilment abordables. Per tant, que els ajuntaments col·laboressin, fins i tot amb el repartiment físic de les targetes moneder, em sembla que és una obligació i un reconeixement al treball col·laboratiu entre diferents administracions. I, en aquell moment, les targetes moneder van servir clarament per evitar un impacte que podia haver estat molt negatiu, que era derivat del tancament de les escoles que, per qüestions bàsicament de salut, es va haver de fer. I, des d'aquesta perspectiva..., és el que ens permet fer una valoració positiva del que es va fer des del Departament d'Educació.

Òbviament, si es generen noves necessitats, si es generen noves perspectives, si en lloc de confinaments totals s'han de portar a terme confinaments o aïllaments d'altres característiques, ja s'està preveient un altre tipus d'acció que té a veure més amb la garantia que no es quedarà ningú sense poder alimentar-se, dels alumnes de les escoles del nostre país, però utilitzant altres mitjans i altres mesures. Fins al punt que a la mateixa moció que alguns grups parlamentaris han utilitzat per demanar la compareixença, i que s'hi ha fet referència anteriorment, es deia que no només hi havia una única alternativa possible en aquell moment, que eren les targetes moneder, sinó que precisament el Govern hauria de trobar altres mecanismes. I un dels mecanismes que s'ha trobat, precisament, és el que ha explicat el conseller d'Afers Socials, que té a veure amb aquests nous ajuts d'aliments. No deixarà aquest Govern ningú sense d'alguna manera assistir el que és el dret bàsic i fonamental dels alumnes d'aquest país, i no només dels alumnes, sinó dels infants d'aquest país, que és el dret a l'alimentació.

S'ha fet referència a la intervenció fins i tot d'altres administracions i d'altres comunitats autònomes. Home, Andalusia no és precisament el model que el Govern de Catalunya té com a referència respecte a aquesta qüestió. I ho dic perquè, des d'un punt de vista –i ja no parlo de subjectivitat– des d'un punt de vista estadístic, una comunitat autònoma amb molts més alumnes ha atorgat 31.000 ajuts respecte als 142.000 que ha atorgat, precisament, el Govern de Catalunya. Per tant, la diferència no és només des d'un punt de vista quantitatiu, sinó que, des d'un punt de vista de rellevància de comparació, és obvi que el model d'Andalusia segurament no satisfà el nostre Govern, els nostres grups parlamentaris i, segurament, no ens enganyem, tampoc satisfà la ciutadania en general.

Hi ha una qüestió que també me crida l'atenció, i és que tots reconeixem que les targetes menjador jurídicament tenen la funció que tenen, i estan estructurades de la manera que estan estructurades. Per tant, el Govern havia de trobar alternatives. Per això, en això hi estem d'acord, i fins i tot la diputada del Partit Socialista hi ha fet referència. És a dir, les targetes moneder servien per a quan hi haguessin menjadors, quan el servei de menjador es donés. I si no es dona el servei de menjador, s'han de trobar alternatives. I que el Departament d'Afers Socials les ha trobat perfectament, i aquesta és una de les qüestions que també volia posar sobre la taula.

Respecte al fons Covid que s'ha comentat, que si l'Estat amb aquests fons Covid permetia d'alguna manera que s'utilitzessin o es dirigissin precisament cap al que són beques menjador i targetes moneder. No és possible tampoc tècnicament destinar aquests fons a aquestes qüestions, bàsicament perquè seria el mateix Estat que, en un moment determinat, quan fes revisió des d'un punt d'inspecció respecte a on havien anat aquests recursos, per aquesta tendència a fiscalitzar precisament tots els comptes de la Generalitat, segur que trobaria una esmena, i faria una esmena, al fet que aquests fons no servien precisament per a això.

El que sí que va fer el Govern de la Generalitat és sol·licitar uns fons específics per a les beques menjador, i la diferència, com sempre, sol ser deficitària: de 3 milions d'euros que l'Estat va atorgar, en van arribar només 3 milions sobre els 5 milions que és la despesa efectiva que va fer el Govern de la Generalitat en aquesta qüestió. Per tant, sempre ens trobem amb situacions deficitàries en la relació que té el Govern de la Generalitat amb l'Estat quan, evidentment, l'Estat hauria de tenir el mateix interès que el Govern de la Generalitat en resoldre problemes de pobresa alimentària.

Hi ha una altra qüestió, que el conseller sap que l'hi han fet referència fins i tot a nivell personal en una visita que va fer darrerament a l'escola. Hi ha una qüestió que ens preocupa i s'hi ha fet referència. Hi ha, a més a més, d'empreses i d'AMPAs, hi ha també els ajuntaments que gestionen menjadors, i sí que li voldria posar sobre la taula la problemàtica de que aquests ajuntaments hem continuat mantenint i pagant els sous als treballadors i mantenint l'estructura de gestió dels menjadors, i ens trobem que en aquestes pèrdues i en aquestes inversions que hem fet per mantenir el servei també ens agradaria rebre l'oportuna indemnització per part del Govern, si així escau. Aquesta és l'única reclamació que fariem des d'una perspectiva més local.

En definitiva, els ajuts previstos donaran el seu servei i donaran el seu objectiu i, a més a més, també s'ha explicat públicament que, tant en el pressupost del 2020 i fins i tot en el pressupost del 2021, hi haurà increment de partides que van directament a resoldre una problemàtica molt greu i que mereix tota l'atenció del Govern i del Parlament de Catalunya, que és precisament la pobresa infantil.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputat. A continuació, per respondre als grups i subgrups parlamentaris, té en primer lloc la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, president. Diputats i diputades. Aquest és un debat estrany. Dic que és un debat estrany perquè estem debatent de coses molt diferents i a cadascú de vostès m'ha semblat que li interessava una cosa molt diferent d'una de les coses molt diferents. Perfecte, perquè això vol dir que no és ben bé un debat –no és ben bé un debat.

Jo primer vull insistir en una cosa, perquè sembla que m'he explicat malament i els demano perdó. M'he explicat malament perquè sembla que no han entès que les beques menjador no tenen res a veure amb la garantia alimentària. Em dec haver expressat molt malament. I no només això. Si vinculem les beques menjador a la garantia alimentària dels infants vulnerables, som socialment regressius i territorialment metropolitans. Primera, perquè deixem fora la meitat dels infants vulnerables si els vinculem a les beques menjador, expulsem de la solució a la meitat dels qui ho necessiten, i això es diu segregació. Això es diu «segregació». I, després, si les vinculem, deixem fora tots els infants d'aquells ajuntaments que no tenen escola, d'aquells municipis que no tenen escola, i això és territorialment segregador i metropolità.

No són les beques menjador la solució a la vulnerabilitat. I així ho va reconèixer el Ple del Parlament en la moció, perquè la moció no parla de beques menjador, perquè no ho podia fer, perquè és lògic. Em sap greu, però és que sinó... Em sap greu. Però no podem vincular-les. Hi insisteixo. Tenia raó la diputada de la CUP, no en tot el que ha dit, però sí en alguna cosa. Tenia raó. Si féssim el menjador –cosa que en un futur ens haurem de plantejar, evidentment– universal i gratuït, i a tot arreu hi hagués menjador, i hi hagués un horari escolar que permetés que hi hagués espai del migdia i menjador, amb aquest «juguem a tot o no juguem», estariem parlant de coses diferents, perquè aleshores sí que seria universal. Però les dificultats que haguéssim tingut el 15 de març haurien sigut les mateixes o multiplicades, multiplicades, perquè evidentment que el problema el 15 de març no era tenir o no tenir menjar, era com accedir-hi en aquells moments de confinament.

Per això he dit –i aquí m'he tornat a explicar malament i em sap molt de greu– que vam estar buscant entitats que en un primer moment ens ajudessin, i no ens podien ajudar. Vam buscar la Creu Roja. I va semblar un parell de dies que ens podia ajudar, i a la Creu Roja li va venir un altre problema més important, que era la seva col·laboració amb el sistema sanitari. I la Creu Roja va considerar que era primordial la seva col·laboració amb el sistema sanitari, i nosaltres el 15 de març, i el 16 de març, i el 17 de març i el 18 de març ho vam entendre perfectament, perfectament, que la Creu Roja prioritzés la seva col·laboració amb el sistema sanitari que daixò. I per això vam acabar a les beques menjador.

Els ajuntaments. Nosaltres hem parlat amb els ajuntaments moltíssim, moltíssim, de tot això. Cada setmana. Jo he parlat cada setmana amb la presidència i la gerència de l'Associació de Municipis, de la Federació de Municipis i amb les quatre presidències de les diputacions. Cada setmana. Jo també entenc que estem en període preelectoral. El Departament d'Educació no està en període preelectoral. Està començant un curs molt complicat, que és molt diferent, i ens dediquem a això. Però jo entenc que altra gent estigui en període preelectoral.

Jo vaig entendre que uns quants ajuntaments signessin un manifest queixant-se de que havien de repartir les targes. Fins i tot vaig entendre que signessin dos ajuntaments que no tenien cap tarja a repartir. Fins i tot vaig entendre que signessin dos ajuntaments que no tenien cap tarja a repartir. Per què? Perquè algun cap del partit els va obligar. Ja ho entenem i ho sabem tots. Nosaltres no ens movem per això, no ens movem pels manifestos signats. Ens movem per la conversa. Aquell mateix dia, alcaldes que signaven em trucaven dient: «Escolta, jo..., m'obliguen a signar, però continuem parlant». Dic: «Evidentment que continuarem parlant». I evidentment que no vaig ni repassar la llista dels que signaven, perquè tant em feia. Sé que dos no, perquè em van trucar els directors de serveis territorials i em van dir: «Escolta, del meu territori hem signat tants, m'ho he mirat i hi ha dos alcaldes que no

repartiran cap tarja perquè no tenen cap tarja a repartir, perquè hi ha els menjadors gratuïts, etcètera».

Ja està. Hem parlat amb els ajuntaments, i fins i tot saben els ajuntaments que agafant-nos al reial decret de l'Estat, d'aquest Govern de l'Estat actual, haguéssim pogut carregar els neulers molt més a les espatlles dels ajuntaments, molt més. Agafant-nos amb aquest... Com ha fet la Comunitat Valenciana. Però vam tenir clar que cadascú doncs estava en una situació molt complicada.

I jo volia dir-li: quina diferència hi ha entre Setmana Santa i l'estiu? Tercera cosa que m'he explicat molt malament. Doncs, que la Setmana Santa està dintre del curs escolar i l'estiu està fora del curs escolar. Com que la Setmana Santa està dintre del curs escolar, són dies no lectius, però dintre el període del calendari escolar. L'estiu són dies no lectius però del període no calendari escolar. Per tant, els dubtes jurídics de la Setmana Santa, jo, com a conseller, vaig prendre la decisió de: «Els assumeixo, i si hi ha algun problema jurídic, ja me'l menjaré.» Els dubtes jurídics de l'estiu ja no m'han donat l'oportunitat de dir «ho assumeixo». Ja s'han bloquejat. Per tant, els dies no lectius de Setmana Santa, vam pagar-ho? Sí. Hi havia dubtes jurídics? Clar que n'hi havia, però eren dintre del calendari escolar i vaig dir: «Ho assumeixo.» L'estiu? No hi ha calendari escolar. Per tant, ja no era problema ni d'assumir ni de deixar d'assumir. Vaig intentar-ho deu dies de juny? Vaig intentar-ho deu dies de juny. Però no..., bé, però no. Però no.

Algunes coses més: l'Estat ens ha passat 3 milions d'euros només per a beques menjador del període de curs escolar i ja està. La resta de diners que passa el departament al Govern i el Govern al departament, finalistes en inversió educativa, són finalistes en la inversió educativa, bam, bam, bam i no en beques menjador. No hi apareix –no hi apareix. Cosa que és lògica, eh? Cosa que si ens ho dona per inversió educativa, és absolutament lògic que no ens ho doni per beques menjador. Però ja està, no podem fer jocs de mans, tenim 3 milions, que serà possiblement que ens acabi constant de més el fet d'haver assumit totes les beques menjador durant aquest període.

I pel que fa a... Em sap greu –em sap greu, eh?, però amb la llei Aragonès podríem fer uns contractes de menjadors escolars diferents. Em sap greu i ja està. Nota a peu de pàgina. Tenim el que tenim i fem el que podem fer. Ara, cap empresa ha cobrat pel servei no prestat de menjador. Cap empresa no ha cobrat pel servei no prestat de menjador, perquè a més el servei de menjador, com vostès saben, només el cobren les empreses quan s'executa, és a dir, saben que si un alumne no va a menjar, la majoria de casos no paga aquell dia perquè ho paga per setmanes. Per tant, funciona així. Però no han cobrat, no han cobrat per servei no prestat. Ningú.

I les indemnitzacions que hem previst per despeses de personal no acomiadat o no ERTO, que són les indemnitzacions que hem previst per a l'assumpció de despeses de personal no acomiadat o no amb ERTO, les xifres que he posat damunt la taula són bastant evidents, són bastant evidents que marquen una diferència clara. Els he dit 23,2 milions d'euros a AMPAs i empreses contractades per AMPAs, que solen ser del tercer sector –solen ser del tercer sector, les contractades per AMPAs–, a AMPAs i contractades per AMPAs, 23,2 milions; a empreses contractades per consells comarcals, o pel departament, en algun cas que el consell comarcal ja no té la competència perquè l'ha retornat, 5,9 milions. Per tant, és evident que l'esforç que fa el departament és el suport de l'AMPA.

Pel que fa als ajuntaments, com que el diputat alcalde quan vaig visitar el seu municipi la setmana passada ja em va fer la petició i vaig dir: «Ho consultaré», en aquesta partida de consells comarcals i departament hi estan incloses les indemnitzacions a aquells ajuntaments que ho gestionen directament. I, per tant, és a través del Consell Comarcal que l'Ajuntament podrà accedir a aquestes indemnitzacions.

Però que quedi clar, és de la mateixa manera, eh?, no paguem les coses dues vegades. Els diners que vam posar a les targes moneder no eren els 6,25 de cost del

menjar, eren els 4 euros de cost del menjar, no hi havia el diner del cost del monitor, perquè el cost del monitor el paguem a través d'aquestes indemnitzacions a AMPAs, consells comarcals i ajuntaments. Era evident que s'havia de fer així. I, per tant, les famílies rebien el cost del menjar, i les indemnitzacions que farem, que ja hem convocat, cobreixen el cost del monitoratge. Si no, pagaríem el cost de monitoratge dues vegades i els monitors no cobrarien dues vegades. I en això també hem de ser equitatius.

I pel que fa al curs vinent, també la diputada de la CUP preguntava: «Què farem amb...?». No, no. El curs vinent, el que hem dit a tothom és, a AMPAs, empreses contractades per AMPAs, empreses que han guanyat concursos de consells comarcals i ajuntaments que se'n fa responsables, hem dit: «Si no hi ha un confinament total, que aleshores, diguem-ne, no hi ha un confinament total, si no hi és, quan una escola, un grup, dos grups o tots els grups de l'escola estiguin en quarantena, la cuina funcionarà igual.» La cuina funcionarà igual. Si no hi ha cuina, el sistema pel qual arriba el menjar a aquell menjador (línia freda, càtering, altra cuina). I com que la cuina funcionarà igual, nosaltres ens farem responsables de que el menjar arribi a les famílies. Això és un sobrecost? No, no. Això voldrà dir que cada entitat, institució o empresa que gestiona un menjador ho continuarà fent. Continuarà gestionant la cuina. Continuarà gestionant el menjar. Ho continuarà fent igual. I, per tant, no hi haurà un sobrecost; no hi haurà tampoc ERTOS, ni acomiadaments, perquè continuant fent falta monitors per fer aquest repartiment.

Per tant, és una garantia cap a les institucions, entitats i empreses de subsistència, en aquests casos, i és una garantia de que el menjar arribi a les famílies i als nois i a les noies.

És la solució que ens demanava el diputat del PP, el Partit Popular, en el seu moment, més o menys, que jo ja li vaig dir que en ple confinament total i absolut no es podia fer, però que era evident que era una solució efectiva si es podia fer, com és en un cas de quarantena o aïllament, quan no hi hagi confinament total o absolut.

Però, en tot cas, hi insisteixo i amb això acabo. No sé si... Hi insisteixo: hem donat cobertura durant el curs escolar a tots els alumnes amb ajut de menjador, sigui total o parcial, cosa que no ha fet tothom però teníem clar que havíem de fer. Aquesta cobertura ha tingut un cost superior als diners que hem rebut per actuar. Aquesta cobertura l'hem fet en col·laboració amb els ajuntaments, però pilotant-ho nosaltres, no com deia el reial decret de l'Estat pilotant els ajuntaments, perquè teníem clar que, mentre poguéssim, havíem de pilotar-ho nosaltres, que era mentre hi havia el curs escolar. Però tots hem de ser prou conscients que les beques menjador tenen unes condicions concretes que no les fan un instrument equitatiu, progressiu i just fora del mateix menjador escolar. Fora del mateix menjador escolar, la beca menjador és inequitable, parcial, segregadora socialment, segregadora territorialment.

Fins i tot, els puc posar exemples. Fins ara, no hi havia –com sap la diputada Sierra, perquè ens hi ha insistit molt sempre– monitors especialitzats per a segons quines malalties en el menjador. Per tant, aquests nens i nenes que tenen aquesta malaltia i són vulnerables socialment i econòmicament no tenen beca menjador perquè no utilitzen el menjador. No tenen beca menjador. L'any que ve, el curs que ve en tindrem, però ara, fins ara no tenien beca menjador i, per tant, no estaven...

I l'últim, la xifra final, perquè ens situem, perquè segurament això sí que és possible, la confusió: hi ha 142.000 beques menjador. Nosaltres, com que érem i som conscients que hi ha alumnes que tindrien beca menjador si estudiessin en el seu municipi, però no la tenen perquè estudien al municipi del costat, i tenen menjador gratuït, vam emetre més targetes perquè els consells comarcals, si aquests alumnes els tenien localitzats, els donessin una tarja. Per tant, vam emetre gairebé 150.000 targetes, 142.000, però en vam emetre gairebé 150.000, perquè calculem que són uns 8.000, aquests alumnes. Però són càlculs nostres. I les vam fer i les vam repartir als consells comarcals i als ajuntaments que tenen la competència assumida.

En molts d'aquests casos d'aquests alumnes que no tenen beca menjador però que la podrien tenir, hi ha consells comarcals o ajuntaments que no ho tenen analitzat i, per tant, no ho sabien. Després, hi ha hagut casos que no hem trobat la família perquè no es podia localitzar, perquè l'adreça no era la correcta, perquè en el moment del confinament no estaven on vivien, estaven a un altre lloc, havien anat a confinar-se a un altre municipi, a casa dels avis o...

Hem repartit, finalment, els consells comarcals i els ajuntaments van repartir finalment 141.600, gairebé 142.000 targetes. Per tant, s'han repartit gairebé la totalitat de les beques menjador. Però com que –i aquestes dades les tindrem perquè les estem acabant de lligar– s'han repartit a alguns alumnes que no tenen beca, doncs... Per tant, tenim 8.050 targetes que no s'han repartit, no s'han assignat. Aquestes les hem de recuperar, les hem recuperat el 31 de juliol. Perquè estan carregades. Estan carregades i no s'han repartit a cap família. Per tant, les havíem de recuperar nosaltres, per lògica. I ara estem analitzant, de les que sí que es van repartir, si s'ha fet tota la despesa en totes. Però amb un tant per cent altíssim s'ha fet la despesa en totes. En tot cas, sí que el que vam avisar és que com que això ho fèiem a partir del 31 de juliol, si algú no ho havia fet, que ho fes, però els serveis socials dels consells comarcals ja hi estaven treballant.

El cost de les càrregues ha estat 40.600.000 euros –el cost de les càrregues ha estat de 40.600.000 euros–, dels quals, diguem-ne, en restem 3 milions, que són els de l'Estat. El cost de les targetes, de tot –l'emissió, la gestió...– és de 360.000 euros. Per això, també convenia acabar amb les targetes moneder si no s'havien d'utilitzar més, perquè és un cost que cal, per eficiència, aturar. I això que l'entitat bancària no ens ha cobrat algunes de les partides que cobra habitualment per una targeta moneder. No ens han cobrat ni per les càrregues, ni per les recàrregues, ni per la part de la distribució que li va tocar fer a l'entitat bancària, prèvia a la distribució pels serveis. Per això, no ha cobrat, ha cobrat només per l'emissió i el manteniment. Per això els que els dic és que el departament entén que, en una situació de no total i ple confinament, la solució del menjar és millor.

Però, en tot cas, hi insisteixo, la voluntat del departament ha estat arribar al màxim possible: el màxim de temps possible, al màxim de beneficiaris possible, amb la màxima aportació pressupostària possible.

I sí que el departament entén que aquest és un debat que ha sortit cada estiu. Cada estiu. Governés qui governés a la Generalitat, governés qui governés a l'Estat, aquest és un debat que ha sortit cada estiu, que és com garantir la seguretat alimentària dels nostres infants en període no lectiu. I aquest és un debat que no s'ha solucionat mai al cent per cent. Cap estiu. I que potser convindria que un hivern en parléssim, perquè és un debat que té el petit problema que cada any sorgeix a l'estiu, i a l'estiu no dona temps ja per solucionar-lo, aquell estiu. Enguany, per la mesura de la pandèmia, doncs, acceleradament s'ha pres una solució, i acceleradament s'ha pres una solució que arribarà a un tant per cent alt de beneficiaris.

Però hauríem de parlar-ne segurament un hivern, per saber com ho fem als estius. I, hi insisteixo, ho fem com ho fem als estius, no ens basem en les beques menjador, que ens equivocaríem. Basem-nos en la realitat social de les famílies. I aquest és un coneixement que tenen només els serveis socials de proximitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, conseller. Correspon ara el torn de rèplica al conseller senyor El Homrani. Endavant.

El conseller de Treball, Afers Socials i Família

Gràcies, president. Intentaré respondre'ls els diversos dubtes que han situat. També, lògicament, faré alguna reflexió i comentari d'alguns aspectes curiosos del desenvolupament de les idees i de les reflexions que han fet els grups.

Sí que vull començar per un element que crec que és d'honestedat i de justícia dir-lo de forma molt més clara, perquè és que si no sempre estem en un debat que crec que és pernicios, davant de la ciutadania, perquè no és real. És a dir, tots vostès han dit: «Ara mateix, no és un problema de recursos. Ara mateix, no és un problema de recursos.» Nosaltres ja els hem dit: «No és un problema de recursos.» Ara, no acceptaré dir que això està pagat, i està pagat per no sé on, perquè no és veritat –perquè no és veritat. I els parla el responsable de coordinar un departament que en aquest període de pandèmia ha tingut un ingrés suplementari de 45 milions d'euros i li han tret 215 milions d'euros.

Amb la qual cosa, per gestionar aquesta pandèmia, amb la dificultat que significa i tot el que significa, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha tingut suplementàriament 45 milions d'euros que, segons el vicepresident Iglesias, eren únicament destinats per a residències, com parla en una entrevista de ràdio. No eren únicament destinats per a residències, com ell bé sap. No passa res. Hem destinat més de 45 milions d'euros a residències i acabarem destinant-hi bastant més. No passa res. Segons algú, era únicament destinat per fer traspàs als municipis. Dius... Jo el que demano és una miqueta més d'honestedat, perquè és que, si m'ho miro pels criteris de repartiment que ha fet ara el Govern de l'Estat, i en els criteris de repartiment una part és per a Educació, llavors no hi ha recursos suplementaris per a Afers Socials i Treball, perquè no forma part dels criteris de repartiment. I estic segur que en necessitarem i s'ha aprovat pel fons de contingència que una part estan destinats a Afers Socials i Treball.

Però el que dic és que no ho situem d'aquesta manera perquè, és que si no, al final, acabem sempre amb un poti-poti que crec que és una falta de respecte cap a la ciutadania perquè, per desgràcia, ara mateix, la responsabilitat de totes les administracions serà ficar-hi tota la llenya, tota la llenya possible. I ja està. I és aquesta la reflexió que hem de compartir tots i totes. I tota la llenya possible, per què? Per parar el màxim possible totes les repercussions que té des del punt de vista social, econòmic, laboral, educatiu, sanitari, de transports, en tots els àmbits, de l'habitatge, en tots els àmbits, una situació com la pandèmia de la Covid-19.

També situar... Els pressupostos de la Generalitat tenen algunes virtuts. Ja sé que per a molts de vostès no en tenen cap, però tenen una virtut que cap altre pressupost té, ni el de l'Estat, ni el de qualsevol altre territori: que utilitzem la metodologia d'UNICEF per saber la inversió en la infància.

I a l'actual pressupost un 25,9 per cent és despesa pública en infància, 5.531 euros per infant. Jo el que demano és que tots els altres territoris i l'Estat també utilitzin aquesta metodologia –eh, que no la utilitzes tu lliurement, eh?, que està controlada per UNICEF–, i així veiem veritablement la inversió en infància que fa cada territori i que fa cada govern. I crec que és la millor manera de transparència utilitzar un mètode generat per UNICEF, que ells controlen i que ells validen, si l'utilitzes ben fet o no. Però situar-ho, perquè així parlem amb xifres concretes: 25,9 per cent de despesa pública en infància, 5.531 euros per cada infant.

A partir d'aquí hi ha hagut un element que ha sigut curiós perquè ha sigut transversal en tres intervencions, la de Ciutadans, la del PSC i la de comuns –no sé per què, però ha sigut transversal en aquestes tres intervencions–, que ha sigut dubtes, elements de preocupació –fins i tot en alguns casos ho han expressat dient que hem traspassat el problema– entorn dels ens municipals i el plantejament que els he fet de la venda del contracte programa. Més curiós que siguin els tres grups, perquè n'hi han alguns que no tenen representació municipalista, i puc entendre que no hi tenen interlocució, i n'hi ha altres que en tenen força, i que haurien d'entendre molt bé quina és l'arquitectura dels serveis socials d'aquest país, i és una arquitectura per llei, i de la qual nosaltres defensem l'autonomia local i tenim plena confiança en el món local d'aquest país, plena confiança.

I el que hem fet no és un traspàs de responsabilitats, no, és que històricament –és que és per llei– la detecció de les situacions de risc alimentari en les famílies i la

primera resposta ve lligada als serveis socials bàsics. Per què? Perquè tenim uns serveis socials bàsics que fan molt bona feina, i forma part del sistema. Per què? Perquè creiem en la proximitat i en el principi de subsidiarietat. És que nosaltres no utilitzarem la crisi per recentralitzar, com sí que han fet alguns altres. És que forma part d'aquest element. I això no significa signar un conveni amb els 947 municipis del país, ni molt menys. És que el tema..., però és que està formalitzat. Hi han cent cinc àrees bàsiques de serveis socials, municipis de més de vint mil habitants i consells comarcals. És que forma part del sistema, és que és el sistema sol, el que ens hem regit des de fa anys i panys, i funciona –i funciona–, sí, i és la manera de fer-ho –i és la manera de fer-ho. El contracte programa funciona.

I, com sempre, tots volem més recursos en el contracte programa. Ara, tots sabem de qui són les responsabilitats, qui té el comandament, i el comandament dels serveis socials bàsics, que és qui permet tenir la detecció de les necessitats en un municipi de més de vint mil habitants –o en els municipis de menys de vint mil habitants, el consell comarcal–, són els serveis socials bàsics, i qui té el comandament és l'Administració local, i perfecte –i perfecte–, perquè fan molt bona feina. Nosaltres no farem una recentralització. Em preocupa, en aquest sentit, perquè han sigut els tres grups, curiosament els tres grups. I jo no tinc cap problema en explicar-los com funciona el contracte programa –com funciona el contracte programa–, però és que el contracte programa funciona amb aquesta lògica des de fa anys i cada estiu feia aquest exercici.

Igual que nosaltres tenim unes targetes moneder vinculades als SIS i als centres oberts, i com que els serveis dels SIS i dels centres oberts no es paralitzen a l'estiu, o n'hi han alguns que no es paralitzen a l'estiu, s'han mantingut. I les dotze mil targetes vinculades a això, s'han mantingut. Però després es reforcen amb altres elements. Es reforcen amb l'ajuda que els explicava, els 20 milions d'euros que vam destinar a l'ajuda puntual de dos-cents euros. Un dels criteris: tenir menors a càrrec, per poder accedir-hi. O el milió i mig del conveni amb Creu Roja. És que es treballa en aquesta lògica, i s'hi continua treballant.

El que he volgut dir, encara que la diputada Sierra em faci «bronca» i em digui de què haig de parlar i en quin ordre haig de parlar i quant de temps haig de destinar a parlar de cada cosa –suposo que és una pulsio molt..., molt..., anava dir una paraula, no la diré, una pulsio de controlar què hem de dir els altres, que crec que no–, vostès parlen i jo parlo, i jo explico el que considero que haig d'explicar. I si se m'escoltés i si s'intentés entendre, quan explicava totes les ajudes que s'han fet és perquè formen part de l'objecte de debat, que crec que l'ha situat de forma molt correcta la diputada Sirvent, de la CUP. I l'objecte és molt més gran que el de les beques menjador, perquè és que si és el de les beques menjador jo directament el que hagués pogut és enviar una carta a la Mesa del Parlament dient: «És que, beques menjador escolars, ara per ara, que jo sàpiga, no en forma part. Vull dir, tenen el conseller Bargalló que els hi explicarà molt millor.» Però és que és una visió global, que és el que també ha intentat explicar el conseller Bargalló. I és en aquest sentit en el que ho hem situat.

I en el contracte programa –cent cinc àrees bàsiques de serveis socials, que són amb les que signa el contracte programa en aquest àmbit– té aquest sentit, que és aprofitar l'*expertise*, perquè són els serveis socials bàsics qui tenen detectat cadascú. I és en aquest sentit: aprofitar l'arquitectura d'un sistema que hem generat entre tots, i que el defensaré i defensaré l'autonomia local i defensaré la confiança plena que tinc en els serveis socials bàsics en els cent cinc serveis socials bàsics que hi ha en aquest país i en la capacitat que tenen els ajuntaments i els consells comarcals.

Què plantegem en l'addenda? Plantegem en l'addenda els següents objectius: proporcionar ajudes a les famílies amb infants i adolescents menors al seu càrrec que no poden satisfer les necessitats d'alimentació suficients i adequades a aquests nens i nenes, especialment en el cas de famílies en les que ha aparegut aquesta situació de forma sobrevinguda per l'actual situació d'emergència; continuar ajudant en

l'alimentació aquelles famílies els infants de les quals estaven becats o becades per menjadors escolars i que la interrupció del període escolar ha agreujat la situació de carència alimentària; incrementar l'ajuda d'aquelles famílies que essent ja beneficiàries d'ajudes socials necessiten més suport en l'alimentació infantil per un agreujament de la seva situació de vulnerabilitat i per trobar-se en risc de pobresa severa.

Com veuen, l'objectiu va més enllà de les beques menjador. S'hi incorpora, entenem que pot ser un element –que és el que hem discutit– a l'hora de poder donar sortida a les famílies que tenen beques menjador i que estan en situació de pobresa, però va molt més enllà.

Com? Doncs, un element que fan les àrees bàsiques de serveis socials, que forma part de la seva feina: detectar i valorar la situació de les famílies en situació econòmica precària i sense recursos alternatius –com casals, centres oberts...–, que puguin garantir una correcta alimentació per als infants i adolescents al seu càrrec; detectar i valorar la situació de famílies i persones que ja són usuàries d'ajudes socials d'urgència o altres per raó de pobresa infantil que requereixen un ajut extraordinari per garantir la correcta alimentació dels seus fills menors d'edat; proporcionar aquesta ajuda pels mitjans que consideri més adequats. Ho deixem obert, per què?, perquè l'autonomia local forma... Hi han consells comarcals que han treballat la mateixa lògica que vam treballar en el seu moment el Departament d'Educació i el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que ha sigut amb targes. N'hi han algunes que són targetes pactades amb entitats financeres; n'hi han d'altres que són targetes pactades amb..., anava a dir «supermercats», no diré que..., si no amb supermercats, amb el que sigui...; n'hi han d'altres que el que fan és un xec; n'hi han d'altres que el que donen són vals de descompte. Forma part de l'autonomia local; no els hi diem de quina manera.

Per què? Perquè els hem de deixar el seu marge d'actuació, perquè tots han dissenyat marges diferents. N'hi han d'altres que fins i tot el que fan és algun menjador d'algun casal cívic de centre..., què fan? Ampliar-lo, i que el nen o la nena pugui anar-hi, allà. Hi han diverses mesures, no hi entrem. Procurem que sigui una addenda prou flexible, també en aquest sentit, per donar també la màxima seguretat de que cobrirem tota la despesa vinculada. Si situem un model tancat, llavors ens trobarem que algun ajuntament o algun consell comarcal fa temps que està decidint per una via que no està entrada en l'addenda. El que volem és fer un sistema prou flexible.

Per què hem dit que és una partida..., que cobrirem tota la despesa des de la finalització del curs escolar fins a l'inici del curs escolar. Perquè no hi hagi aquesta limitació. Sí que hem demanat un exercici –i és ara mateix el que ens estan responent: les àrees bàsiques–, que és que en facin un càlcul aproximat. N'hi han algunes que te les fan ja molt directament. N'hi han d'altres que et situen..., algun consell comarcal ens ha situat: «Amb tants municipis, tal. Ara mateix el càlcul exacte no el tenim, però en un temps...» Ja està, és per generar el crèdit per pagar, però no hi ha una limitació i no hi haurà un problema entorn d'això, i estic segur que no hi haurà un problema entorn d'això. El que és important és poder donar la resposta, i poder-la donar aprofitant les eines que tenim i l'arquitectura de què ens hem dotat. I en aquest sentit, l'arquitectura de què ens hem dotat és de proximitat i de subsidiarietat, i crec que és la millor que podem situar. A partir d'aquí, tota l'ajuda possible.

Si fins i tot, si ho recorden, a l'últim informe del Síndic de Greuges, que coneix l'arquitectura institucional d'aquest país, ell situava que era una de les vies i ens recomanava al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies conjuntament amb els ens locals aprofitar el contracte programa per buscar una solució en aquest mentrestant de les beques. Dius: i va més enllà de les beques, i he volgut llegir-los els objectius perquè vegin que va més enllà de les beques.

Jo diria que no em deixo bàsicament res del que m'han anat situant. Sí, bàsicament és això el que els volia situar. I a partir d'aquí el que pertoca és que les àrees bàsiques de serveis socials que fan aquesta feina –no la fan nova, eh?, no se la troben

nova ara, eh?, formen part de la Llei de serveis socials d'aquest país– sàpiguen que tenen un suport més, i que en aquest cas no han d'estar preocupats per la limitació pressupostària que tinguin d'ajudes d'urgència social, que hi ha una part que ve del contracte programa i hi ha una altra part que és directament de cada municipi, però hi fiquen pressupost, que, segurament, si poguessin tenir tot el romanent disponible podrien fer-hi molt més. I aquí jo no ho deixo, eh?, perquè és que, també, al principi de la intervenció de la senyora Sierra deia: «Home, és que la coordinació amb els ens locals no...» No sé si ara mateix tothom està en disposició de parlar en nom dels ens locals després de la decisió que s'ha pres a nivell estatal. I després, nosaltres ens hem coordinat dia a dia.

És que, a part, em feia gràcia perquè és que el divendres vaig estar en aquesta Diputació Permanent defensant un decret pactat amb sindicats, amb entitats municipals, amb Taula del Tercer Sector i amb el Col·legi de Treball Social –molts dels actors implicats aquí–, i vostès van votar-hi en contra. Tota la legitimitat, eh? Però llavors no em diguin..., perquè allò estava pactat –estava pactat–, treballat conjuntament.

Bé, i aquí ens situen en la confiança... Crec que tenen bastanta més confiança del que vostès pensen. I hi hem parlat contínuament sent conscients d'una realitat: que hem d'afrontar uns reptes que són molt complexos, i són molt complexos per a totes les administracions. Crec que les dades que els ha situat el conseller Bargalló sobre la realitat de les beques menjador a tot l'Estat hauria de fer reflexionar més d'un sobre certa crítica fàcil. I, a partir d'aquí, tenim l'instrument. Aquest instrument està generat perquè pugui donar aquesta resposta. *L'expertise* està on està; garantim els recursos, aprofitem-ho per minimitzar un impacte que és molt molt preocupant, que és l'impacte en les necessitats alimentàries de qualsevol infant en aquest país. I crec que aquest és l'objectiu que segur que tots compartim i en el que hem de treballar.

Gràcies.

El president

Gràcies, conseller. S'obre un torn ara de nou per als grups parlamentaris, i, en primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Sonia Sierra. Endavant.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Al *conseller* El Homrani no puedo decirle mucho porque, de nuevo, no se ha ceñido al tema de la comparecencia, que, por cierto, no lo decido yo. Se la voy a leer porque a lo mejor no la tiene muy clara: «Compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies» –és a dir, vostè– «davant la Diputació Permanent per informar sobre les targetes moneder per garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat.» Aquest era el tema, ben clar, de la compareixença, i, segons el Reglament, vostè hauria d'haver parlat d'aquest tema, com ha fet el senyor Bargalló. I si em queixo és perquè, per exemple, el meu company Nacho, la meua *compañera*, la senyora Roldán, o jo mateixa hem patit com el senyor Torrent ens ha cridat a l'ordre ràpidament quan ha pensat que no ens estàvem cenyint al tema. Sembla que si ets del partit del senyor Torrent, doncs, pots estar quinze minuts parlant de qualsevol cosa que no sigui el tema de la compareixença.

Mire, lo único que le he de decir es que no se invente cosas. Yo no he dicho en ningún momento que nadie hable en nombre de los entes sociales; no sé por qué pone en mi boca cosas que yo no he dicho.

Y también le quiero decir que si nadie en el mundo sigue los criterios de UNICEF para valorar los presupuestos es por algo. No se puede decir que todo el presupuesto de Educación va a infancia porque es evidente que gran parte del presupuesto de educación no va a infancia. La realidad es que su Gobierno dedica el 0,8 del PIB al tema de la infancia, y tenemos unas cifras de pobreza infantil que dan pánico, que ponen los pelos de punta. ¿Cómo es posible que se quede tan tranquilo y aluda a no

sé qué de UNICEF cuando he dicho que el 50 por ciento, es decir, la mitad de las familias monoparentales, tienen a sus hijos en riesgo de pobreza? Yo me pondría trabajar en eso en lugar de venir aquí a hablar de cualquier tema que no es para el que se le ha citado.

Y con respecto al señor Bargalló, pues mire, le voy a tranquilizar, señor Bargalló. Se ha explicado usted estupendísimamente, y no creo que haya ni un solo diputado en esta sala –y los que nos estarán viendo desde sus casas– que no tenga clarísimo que, evidentemente, las becas comedor no llegan a todo el mundo y no son la solución. De hecho, yo misma lo he dicho –y sé que usted siempre me escucha muy atentamente–: es que esa no es la cuestión. El punto es que estamos en una situación excepcional, que se han sustituido las becas comedor por tarjetas monedero. Y lo que legítimamente pedían muchos alcaldes es que en esta situación excepcional de pandemia se hubiera podido alargar hasta ver cómo se soluciona el curso que viene.

Mire, le tomo la palabra, pues seguramente lo que tenemos que hacer a partir del próximo curso es reunirnos, hacer un grupo de trabajo para ver qué sucede con las becas comedor, que, evidentemente, cada año generan este tipo de problemas. Pero, fíjense, ¿por qué otros años no los hemos llamado a comparecer y este sí? Usted dice que es por una cuestión preelectoral. Pues mire, no, porque si fuera por una cuestión preelectoral los citaríamos cada verano, porque desde que yo llevo en política no recuerdo ni un solo verano que no hayamos estado en una situación preelectoral. Los hemos citado porque estamos en una situación excepcional. Yo misma, durante mi primera intervención, he reconocido que se trata de una situación muy complicada, que nadie sabía muy bien qué hacer porque esta pandemia no nos ha venido con un manual de instrucciones y que nosotros estamos aquí ante todo y sobre todo para intentar dar solución a los problemas de los catalanes, y que a Ciudadanos siempre nos van a encontrar del lado del trabajo y de venir a hablar de este tipo de temas en agosto, en septiembre, en Navidad y cuando haga falta.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. Gràcies, consellers, de nou, per les explicacions. Seré molt breu. Jo crec que ha quedat clar, però, per si no n'hagués quedat, sí que ho volia dir: nosaltres, d'entrada, vam dir que ens semblava que la fórmula més senzilla era la recàrrega de les targetes moneder, entenent que la majoria de famílies –no dic que fossin totes les que ho havien de tenir, potser se n'haguessin hagut d'afegir més– les tenien ja a la seva disposició. Hi havia hagut una tasca important, també va tenir la seva crítica –el conseller Bargalló n'explicava la distribució–, però en tot cas era un instrument al servei de les famílies que ens semblava que amb una transferència, doncs, hagués pogut ser més senzill per al Govern. Però en cap cas ens vam tancar. I, és més, quan la diputada Palacín explicava i llegia com va quedar aquell punt d'aquella moció estàvem oberts a buscar altres fórmules.

Per tant, el dubte no és tant la fórmula. Aquesta fórmula que vostè ha acabat, o que han acabat presentant podria no ser una mala fórmula si s'hagués, primer, consensuat i treballat amb el món local, i, sobretot, si no hagués aparegut per sorpresa l'1 d'agost. Imagini's que els ajuntaments, que els caps de serveis socials que vostè tant defensava el juny haguessin tingut aquesta informació, i, per tant, haguessin sabut que hi hauria una subvenció per destinar ajuts d'emergència social amb el criteri que vostè explicava el mes de juny: segurament haguéssim pogut fer una planificació diferent. Això no ha passat; no ha passat perquè això s'ha sabut per sorpresa l'1 d'agost. I, per tant, estem parlant d'això, estem parlant..., en fi, que tard i malament,

que aquí demostra una certa..., una certa, no, una falta de planificació, una certa improvisació, i és això el que li estem criticant.

És a dir, no entrem en el fons de la fórmula. L'hi insisteixo, podria fins i tot no ser una mala fórmula, però està totalment fora de lloc en el moment en que apareix, sense cap tipus de notificació prèvia o de consensuar prèviament amb els ajuntaments. I, per tant, això, doncs, és la novetat que no... En fi, en un moment com aquest, en què tenim, no?, una situació excepcional causada per la Covid, doncs, no ho esperàvem. I sobretot perquè feia molts mesos que avisàvem que aquest tema ens preocupava molt, i no només des del meu grup, des d'altres grups també de l'oposició.

I novament, doncs, sí que..., bé, no sorprèn la tendència d'aquest Govern, doncs, a culpar d'altres, no?, culpar Madrid, Pedro Sánchez, el dèficit, ara són els romanents... Al final és, aquesta confrontació per la confrontació, una certa evasió i traspàs de responsabilitats. I jo..., amb això dels romanents segurament podríem debatre, segurament es debatrà molt, però jo crec que fins que no..., és a dir, si volem abordar el tema del finançament municipal, que és un tema molt molt important, hauríem d'abordar molts altres temes. I, per tant, que vostès, que porten sis anys que tenien abandonada l'etapa educativa zero-tres, que ja té un deute pendent, em sembla que no són els més indicats per parlar-ne.

Però només per acabar, sobre el tema que comentava el conseller Bargalló, eh? És veritat que és un tema habitual, no?, durant els estius i que és veritat que no està ben resolt, no està ben resolt aquest any i no ha estat ben resolt altres anys. I, per tant, a mi també em sembla positiu que quan comenci el curs, tenint en compte les dificultats d'aquest curs, potser més endavant, puguem dedicar alguna sessió a parlar d'aquesta qüestió, perquè ens sembla que no és un tema puntual d'ara, que ho és, i és urgent, però és un tema que, com deia abans, qualsevol govern progressista o forces de progrés, doncs, haurien de tenir en compte.

Ens preocupa –i abans no hi hem entrat–, quan parla vostè del proper curs, que si es repeteixen episodis de confinament o semiconfinament es pugui, és a dir, aquests àpats, portar-los a domicili. Si això fos així ens semblaria bé, és a dir, si són les empreses –o qui sigui que té contractat el servei– que porten aquests àpats a domicili d'aquests infants aïllats en aquell moment és una solució que jo crec que pot ser positiva. Ara, ens preocupa que siguin aquestes famílies, que teòricament poden estar passant una quarantena, que hagin d'anar a un centre quan estaran en quarantena. Per tant, això sí que li demanaré de cara a o ara o quan pugui ser, doncs bé, que hi reflexionin per les dificultats que podria tenir.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom, ara, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem té la paraula la diputada senyora Concepción Abellán. Endavant.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies, president. A ver, conseller Bargalló, nadie está diciendo que se vinculen las ayudas, que es lo que ha estado usted diciendo todo el rato; eso es una interpretación muy interesada que hacen ustedes para desvincularse de la mala gestión. Sí que es cierto que la situación sanitaria era urgente y por eso las asociaciones y las entidades se implicaron al máximo en la sanidad. Pero también comer lo es, es muy importante que la gente pueda comer y garantizar la vida. Eso, garantizar el acceso a la alimentación a personas vulnerables, es una obligación de todas las administraciones. Pero no me ha contestado por qué no se dieron más recursos a las entidades, a las asociaciones para poder también hacer esas dos cosas, que por recursos y por manos no las tenían y por eso solo tuvieron que hacer una cosa.

Todo lo que hemos escuchado aquí ha sido excusarse continuamente, pero no han dado tampoco ninguna solución real a la problemática, es decir, van pasando los problemas y no se les ponen soluciones. «Las tarjetas comedor no son una so-

lució.» ¿Y cuál es? Porque habla en todo momento de igualdad y de equidad territorial, pero luego lo que hacéis es delegar en los ayuntamientos todas las responsabilidades, los cuales, la gran mayoría, no tienen ni la capacidad ni las herramientas para poder hacer esa labor. Por tanto, la desigualdad ya la generan ustedes desde el propio inicio.

Sobre adenda, repito –por si no me lo habéis entendido antes, ¿no?, porque siempre decís que os explicáis mal, a lo mejor me explico yo también–: no es lo mismo que las becas comedor –no es lo mismo–, son dos cosas muy diferentes. Así que sí que pediría que no interpretaran que yo las mezclo, porque en ningún momento lo he hecho. Primero, los ayuntamientos no tienen acceso a los datos de las familias beneficiarias de las becas desde servicios sociales, y segundo, el sistema es totalmente diferente, lo que hace que cubrir las ayudas en alimentación, pues, ya lo hacen los propios servicios sociales. Ya va bien, va bien tener una ampliación de esas ayudas en alimentación, pero no cubre la falta de becas del comedor, que es lo que estáis intentando vender todo el rato.

Por lo que escuchamos aquí, que es lo que hemos estado viendo, lo que falta es una coordinación real entre los dos *departaments*, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies y el Departament de Educació, que, por muy bien que habléis del sistema, es evidente que no está funcionando bien y que no está llegando a todas las personas que lo necesitan.

Y también –y quiero cerrar con esto– me sorprende –quizás es porque llevo un año, llevo un año y medio, y no llevo tanto– como desprecian continuamente a la oposición diciendo que no entendemos cómo se gestiona una institución solo porque tengamos opiniones y formas de hacer diferentes. Ahora bien, que vengan también dando lecciones de buena gestión viendo cómo lo hacen con la Generalitat también es un poco increíble, ¿eh?

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom, ara, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent té la paraula la diputada senyora Maria Sirvent. Endavant.

Maria Sirvent Escrig

Sí; gràcies, president. Bé, ens han contestat algunes de les preguntes que els hem formulat però a nosaltres encara no ens ha quedat clar quins seran els mecanismes exactament per garantir una alimentació saludable a tothom, i quan diem «a tothom» vol dir a tots els infants independentment de la seva condició. És cert que la situació de pobresa infantil cada vegada és més creixent. Parlàvem prèviament, a la situació d'emergència sanitària, d'un 30 per cent, i en famílies monomarentals aquesta situació de pobresa infantil arriba al 50 per cent. Però nosaltres pensem que, més enllà d'aquesta situació, més enllà dels compromisos del Govern amb l'Agenda 2030, amb els indicadors que es van posar en els pressupostos per poder avaluar si aquests pressupostos combatien o no la pobresa infantil..., mirin, no sé com van aquests indicadors, no sé què estan fent amb relació a l'Agenda 2030, no sé si l'objectiu de fam zero, que era un dels primers objectius d'aquesta agenda, s'està complint o no s'està complint; el que sí que sabem és que estem en una situació d'emergència sanitària, que això ha accelerat una crisi sistèmica, una crisi sistèmica del sistema capitalista, una crisi més, i que el que cal és, des de les administracions, tenir en compte que el dret a una alimentació saludable no només és un dret sinó que també és una de les millors polítiques per fer una compra responsable i també per fer una gran política d'ocupació en aquests moments i en aquest context social, econòmic i polític que estem vivint.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada. En nom, ara, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Daniel Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. *Consellers, conseller* Bargalló, celebramos que haya reconocido que las tarjetas monedero no eran la panacea ni solución válida y eficaz como alternativa para garantizar esas becas comedor. Celebramos también que haya sido receptivo al modelo alternativo que le propuso mi grupo en el mes de marzo. Veremos a ver en qué se concreta, si ese modelo alternativo que nosotros le propusimos es realmente el que usted quiere implementar de cara al curso que viene o difiere en alguna cuestión sustancial. Nos genera dudas, tal y como usted lo ha planteado sucintamente ahora mismo, que realmente ese modelo no vaya a generar sobrecostes para las empresas adjudicatarias. Le explico por qué. Porque imagine usted una empresa que se dedica a cocinar la comida que entrega en un único comedor, no es lo mismo entregar esas comidas en un único comedor que repartirlas en setenta domicilios. Alguien se tendrá que hacer cargo de ese sobrecoste. A ver si ahora, además de sobrecargar a los ayuntamientos, ustedes también quieren sobrecargar a las empresas adjudicatarias de esos contratos. Sería bueno que usted lo pudiera aclarar para saber a qué atenernos.

En cualquier caso, ello no obsta para que le critiquemos que la improvisación de cancelar las tarjetas monedero con fecha 31 de julio sin garantías para que el acceso a la alimentación de esos niños esté garantizado, pues, ha sido un grave error. Y ese acceso a la alimentación puede no estar garantizado o bien porque la información no ha llegado a todas las familias o bien porque los ayuntamientos no puedan llegar a todos por la falta de planificación del departamento, en este caso. Por tanto, para nosotros un solo niño que pueda no tener garantizado el derecho a la alimentación durante el mes de agosto por su improvisación pues para nosotros sería un auténtico fracaso.

Gracias, presidente, *consellers*.

El president

Gràcies, diputat. En nom, ara, del Grup Parlamentari Republicà té la paraula la diputada senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. Bé, seré breu. Avui hem fet un debat que, sincerament, tindrà poca transcendència, i no perquè no sigui important, perquè és un tema molt i molt important, sinó, doncs, per la seva practicitat, i ho hem vist, és a dir, posicionaments totalment, doncs, oposats o, si més no, doncs no, al nostre parer, voler entendre el funcionament, com dèiem, del sistema entorn de beques menjador i ajuts alimentaris. El que cal fer, i en tot cas i independentment dels posicionaments, és preparar-se per a una tardor complicada, una tardor on segur que hi haurà més perceptors, infants i adolescents de beques menjador, i, per tant, així seguirà treballant el departament per donar-hi cobertura, i també hi haurà més famílies peticionàries d'ajuts alimentaris als serveis de benestar social dels ajuntaments. I aquestes famílies vindran als ajuntaments, ens demanaran a aquells que vivim en el món municipalista també, doncs, perquè vindran del fruit d'impagament d'ERTOs, vindran també, doncs, de situacions problemàtiques, d'empreses que potser, malauradament..., un cop superat l'ERTO hi hauran empreses que hauran de tancar o petites empreses que no es podran recuperar d'aquest cop.

Per tant, els ajuntaments juntament amb els contractes programa juntament amb el Departament d'Afers Socials, alguns d'ells derivats dels consells comarcals, alguns d'ells, els mateixos ajuntaments més grans de vint mil habitants, seguiran treballant i fent grans esforços. I aquests esforços, a més a més, sobrevinguts amb una

reducció d'ingressos a les arques municipals, i, a més a més, aquests esforços també amb la dificultat que representa la proposta del Govern espanyol –ho torno a repetir, aquest «gobierno més progressista de la història»– que és, doncs, quedar-se el superàvit de la feina gestionada pels ajuntaments. I deia la diputada Niubó que això es debatrà on toqui. Certament, s'ha de debatre on toqui, que serà al Congreso, i espero que aleshores Podemos no sigui equidistant i voti clarament en contra d'aquesta mesura.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula el diputat Guinó. Endavant.

Lluís Guinó i Subirós

Sí; gràcies, president. També seré breu, per posar definitivament en valor la compareixença dels dos consellers avui en aquesta sala, i potser també intentar explicar el motiu pel qual el debat ha anat més enllà del que les compareixences segurament s'havien plantejat. Perquè s'ha de distingir el que són decisions estratègiques i decisions de model del que són decisions que es prenen com a conseqüència de situacions certament imprevisibles com fou la pandèmia a principis de març i que va comportar necessàriament el tancament de les escoles, i fins a quin punt aquest tancament va comportar, evidentment, la necessitat de traslladar el que eren les beques per a menjador a transformar-les en les targetes moneder per tal de que no hi hagués dificultats en l'alimentació dels nostres infants.

Però la problemàtica de l'alimentació infantil no es pot, d'alguna manera, atendre només des de la perspectiva de les targetes moneder i de la perspectiva estricta del Departament d'Educació. Al que hem segurament avui arribat a un consens és que la problemàtica sobre l'alimentació infantil és transversal, haurà d'afectar diferents departaments i tal vegada, i tal com ha dit el conseller Bargalló en la seva intervenció, el moment més adequat i més profitós per fer aquest debat segurament no és l'estiu sinó que és a partir del setembre i d'octubre per tal de que l'estiu vinent no ens trobem en situacions com les que ens hem trobat ara mateix.

El cert és que en les mesures previstes –i ja acabo– per ambdós departaments en el pressupost de l'any 20, i fins i tot amb la previsió de l'elaboració del pressupost de l'any 21, probablement hi hagi suficients recursos i suficients línies d'ajut per tal de que les problemàtiques de l'alimentació infantil urgents i conjunturals estiguin resoltes, i, per tant, des d'aquesta perspectiva estem confiats amb l'acció del Govern. El debat sobre l'alimentació infantil, com, d'alguna manera, un govern com el de Catalunya treballa transversalment des de tots els departaments per resoldre-la, probablement necessitaria un altre context, un altre moment i una altra, d'alguna manera, negociació entre grups parlamentaris, entre propostes del Govern, per tal de fer-lo al màxim d'eficient i factible.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. No hi ha més intervencions.
S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia i set minuts.